

*Supertyfon'en Haijan/Yolanda ramte Filippinerne med ødelæggende kraft den 6.-7. november
- Det var den kraftigste tropiske storm over land nogensinde målt.*

Foto: Caritas/CAFOD

TEMA: FØDEVAREINDUSTRIEN OG SUNDHEDSPOLITIKKEN

EU og NATO: Strategi for Østersøen

KV2013: Løfter og forringelser

**STØT OFRENE - HVERKEN REGIMET ELLER
IMPERIALISTERNE**

Protestér mod nedskæringsfelttoget!

Stem progressivt eller stem blankt ved KV2013

De to blokke i dansk politik tørner igen ud for at fiske stemmer ved kommunalvalget torsdag den 19. november. Både 'rød' og blå blok oplever et popularitetsfald og en tillidskrise af hidtil uset omfang. Den afspejler sig i medlems- og vælgerflugt fra partierne og i rigtig dårlige karakterer til næsten alle partiledere i meningsmålingerne.

Politisk står det stadig mere klart, at de to blokke ikke har noget at lade hinanden høre. De fører grundlæggende set samme reaktionære og imperialistiske EU-politik til gavn for monopolerne – klassekrig mod arbejderne og den almindelige befolkning og kriminelle og beskidte krige mod andre nationer og folk.

Derfor er både lands- og lokalpolitik reduceret til kamp mellem personer – og de fleste holder ikke længe, for de vil som dobbeltspillere afsløres før eller senere, eller igen og igen.

Lokalpolitikkerne gør deres bedste for at skjule kendsgerningerne om deres manglende politiske og økonomiske råderum og den stærkt reducerede lokale selvbestemmelse. At de er marionetter, der danser med nyliberale bjælder på.

De fremstiller det brutale nyliberale felttog mod tilkæmpede rettigheder og goder som nødvendigheder for at redde velfærdssamfundet – og ikke som en EU- og folketingsdikeret nyliberal politik for at sikre de kapitalistiske profitter.

De stadig mere elendige forhold i skoler, daginstitutioner og på plejehjem – for gamle, børn, unge og folk på overførsel – skønmales. Pædagog-, lærer- og sosu-fyringer omtales ikke, heller ikke dem i de kommende år.

Valgkampen består i løfter, vælgersmiger og ingenting konkret.

Af alle disse grunde og flere til er interessen for lokalvalg stadig aftagende. Stemmeprocenten er lav, og der føres store kampagner for at få folk – og ikke mindst de unge – til valgturterne, uden den store succes.

Arbejderpartiet Kommunisterne kunne ikke drømme om at kritisere dem, der stemmer med fødderne og vælger sofaen. Vi anbefaler generelt, at man stemmer progressivt eller stemmer blankt. Og hvis man stemmer, at man vælger politikere fra, der har ført an i nedskæringsfelttoget.

At stemme progressivt betyder ikke at give sin stemme til de nyliberale blokpartier og deres kandidater, men at stemme på progressive lister eller personer, der går imod både 'rød' og blå blok, som bekæmper nedskæringspolitikken og vil have Danmark ud af EU og de imperialistiske krige.

Sådanne lister og personer findes i nogle kommuner, selvom man skal se godt efter for at finde dem.

Ellers kan man udtrykke sin protest mod nedskæringspolitikken og de manglende demokratiske valgmuligheder ved at stemme blankt – eller tilmed ved blive væk fra noget, der mest ligner et pseudovalg.

APK

Arbejderpartiet Kommunisterne

12. november 2013

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 400 kr.

Institutioner
1 år 500 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
13. december 2013
Deadline næste nr. 06.12.13

Rødt, blå eller bare gråt

Politikken er trængt i baggrunden ved dette års kommunalvalg. Der er ganske vist foretaget nogle opinionsmålinger, der skulle vise, at danskerne er mest bekymret eller engageret omkring udviklingen – eller rettere afviklingen – af folkeskolen. Kun en enkelt region i Jylland skulle skille sig ud fra dette billede, idet man i Midt- og Vestjylland prioriterede kommunens beskæftigelsespolitik højest.

Mediedækningen har i stedet væg-
tet den ringe stemmedeltagelse meget tungt, med speciel fokus på de unge (18-29 år). Ved sidste valg stemte mindre end hver anden ung. Den herskende klasse har set de grufulde perspektiver i undermineringen af 'demokratiets' absolutte hjørneste: stemmeafgivelsen.

Det er som bekendt kun ved to lejligheder, folketings- og lokalvalg, at vi bliver rådført ifølge Grundloven. Vi skulle ganske vist også blive spurgt, hvis den nationale selvstændighed formindskes, men her har Højesterets mange domme i forbindelse med EU's angreb på vores grundlov vist, at vi heller ikke kan regne med det. Og hvis en folkeafstemning (Maastricht-traktaten 1992) går de herskende imod, så sættes alt ind på at omstøde den (Edinburgh 1993).

Parallelt med globaliseringen er fronterne mellem de forskellige partier udvisket i en utrolig grad. Der er en total samhörighed, når det gælder opslutning om den neoliberale politik og alle dens konsekvenser, EU, NATO og krigspolitik med meget, meget mere. Samtidig er der skabt stadig flere partier – i særdeleshed på kommunalt plan, hvor der i større kommuner også opstilles et hav af enkeltpersoner.

"Der var engang, hvor fronterne var trukket skarpt op i lokalpolitik, men de dage er forbi, hvor vælgerne kunne skelne mellem skidt og kanel – mellem venstre og højre, rød eller blå. For mange vælgere er kommunalpolitik blevet en quiz-opgave."

Således beskrev mit lokalblad på lederplads problemet. I det store og hele en pletter!

Mediedækningen afspejler, hvor

stor bekymringen er ved de unges lave valginteresse. Uden at agitere for en stationær valgboykot vil jeg blot konstatere, hvor meget systemet frygter, at valgdeltagelsen siver. Hvordan skal systemet forsvare demokratiets substans, hvis de kommende generationer med-

KV2013 Hvad er der gang i?

bringer en minimal stemmeprocent?

Der er derfor iværksat en intensiv, nærmest panisk kampagne for at få de unge til urnerne. Onsdag den 20. november er vi klogere på, hvorvidt det lykkes. Det kan i hvert fald fastslås, at det er vanskeligt at se på indholdet af partiernes politik, hvad der skulle lokke de unge til fedtefadet.

Den faldende stemmeprocent er ikke det eneste eksempel på landets demokratiske underskud.

Der har også spredt sig en bekymring over, at rigtig mange af de valgt på valgnatten skifter ham til fordel for poster. Man overvejer nogle etiske spilleregler, hvilket ikke vil forhindre partiskift natten over, men grundloven forbyder at gribe ind over for vælgerbedraget.

Med andre ord er kommunalpolitikkerne grundlovssikret i deres ret til at tage røven på deres vælgere.

Man fristes til at gentage den gamle kendte anekdote:

Levebrødspolitikere er ligesom duerne på Rådhuspladsen. Så længe de opholder sig på jorden, spiser de af hånden, men lige så snart de befinder sig over os, så skider de på os.

På den anden side kan man konkludere, at forskellen mellem de eksisterende partier er så lille, så det stort set ikke har nogen betydning.

Som vælger kan det også irritere mig, at jeg kan frasige mig reklamer i brevkassen, men ikke nazistisk valgpropaganda. FØJ for den lede!

Personligt har jeg desperat forsøgt at finde en kandidat i Københavns kommune og Hovedstadsregionen – uden

held. Jagten på vælgerne mangler ellers ikke platte metoder. Partiet Venstre i Tårnby har for eksempel tilbudt transport og øl til vælgere. Dovne Robert er også vraget. Enhedslisten har ikke været i betragtning.

Forleden lod jeg mig så friste af et opslag på Facebook:

Nu har jeg set på alle de forskellige valgplakater, der er hængt op i lygtepælene

Og jeg har besluttet mig.

Jeg stemmer på Cirkus Arena denne gang!

De offentliggør et program, gennemfører det,

rydder pænt op efter sig,

og kalder en klovn for en klovn

Reno

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

KPnetTV

Reportager fra gaden på youtube

KPnetavisen

Facebook forum

- og tegn abonnement på månedsbladet

Kommunistisk Politik

kontakt: komp@apk2000.dk

Kommuner fyrer sosu'er – ansætter flokke af konsulenter

Mens kommunerne har skåret kraftigt ned på hjemmehjælpen og fyrer sosu'er, lærere og pædagoger, er andelen af akademikere og konsulenter samtidig vokset eksplosivt. Konsekvenserne af New Public Management mærkes mere og mere.

Problem:

Over halvdelen af landets folkeskolelærere mener, at inklusionen af specialbørnene lykkes dårligt. Det viser en rundspørge foretaget af Danmarks Lærerforening. Inden 2015 skal 10.000 børn flyttes fra specialskoler over i folkeskolen.

Svar:

Undervisningsminister Christine Antorini svarer, at hun jo har afsat 60 millioner til nye konsulenter til kommunernes til at rådgive om dette.

Så hvad er problemet?

Dette 'svar' har regeringer og kommuner længe givet uanset partifarve.

Der er skåret 4.500 fuldtidsstillinger blandt social- og sundhedspersonalet i kommunerne, siden kommunalreformen trådte i kraft 2007-08.

Der er blevet ca. 6.500 færre lærere i kommunerne siden 2008.

Daginstitutionerne er skåret med 400 fuldtidsansatte.

Det viser tal fra Kommunernes og Regionernes Løndatakontor.

Tager man højde for, at mange arbejder

på tvungen eller frivillig deltid, så dækker begrebet 'fuldtidsstillinger' over langt flere fyrede mennesker og reelle stillinger.

Flere konsulenter og akademikere

Antallet af akademikere i kommunerne – med langt højere lønninger end sosu'er og pædagoger – er til gengæld steget med godt 2.800 siden 2008, og gruppen af specialkonsulenter og chefkonsulenter er vokset eksplosivt.

Går man længere tilbage og ser på perioden på ti år fra 2003 til 2013, er udviklingen endnu mere markant.

Andelen af akademikere i kommunerne er steget med hele 75 procent.

Flere administratorer

Stigningen i flokken af akademikere hænger ifølge kommunalforsker og professor Roger Buch fra Danmarks Journalisthøjskole sammen med, at de større kommuner har opgraderet og ansat disse i stedet for f.eks. HK'ere. Men

det hænger også sammen med, at der er kommet flere administratorer i kommunerne.

- Administrationsomkostningerne steg frem mod og efter kommunalreformen. Stigningen stopper i 2010, og herefter har der været et svagt fald. Men andelen af det administrative personale i kommunerne bliver ved med at stige. For man skærer hårdere på dem, der leverer servicen over for borgerne, end på dem, der sidder og styrer og planlægger, siger Roger Buch til Altinget.dk.

New Public Management

FOA's forbundsformand Dennis Kristensen ser New Public Management og regeltyranni som en af årsagerne til denne udvikling med flere akademikere og færre hænder til den direkte borgerkontakt.

- Meget udspringer af det regime, som har hærget op i næsten tre årtier: at det offentlige skal betragte sig selv som en privat virksomhed, at man skal dokumentere og registrere, overholde alle regler for EU-udbud osv. Den er en udvikling, der skaber flere af dem, der sidder med regnearkene, på bekostning af de varme hænder, siger Dennis Kristensen.

Diskussionen – eller manglen på samme – om kommunernes prioriteringer berører således både finanslovsforhandlingerne og den igangværende kommunalvalgkamp.

Maden er ikke ældre, men gammel

En vakuumpakket portion af halvfabrikata med tilsætningsstoffer og kønsløst kød, præpareret med en særlig gas til at forlænge holdbarheden. Det kaldes ældremad, men er gammel mad.

55% af landets kommuner leverer mad i vakuumpakker, der kan holde 17 dage i køleskabet til de ældre. 28 % af kommunerne sender maden ud som dybfrost, mens kun godt 22 % tilbyder et

dagligt varmt måltid til hjemmeboende ældre,

Stadig flere ældre bliver underernærede, når de ikke længere selv kan købe ind og lave mad. Det går hårdt ud over både helbred og livskvalitet.

Sundhedsminister Astrid Krag (SF) og Venstres sundhedspolitiske ordfører er blevet helt enige med hinanden om, at nu må kommunerne gribe drastisk ind og ændre den udvikling, som Æl-

dresagen har kaldt 'en kortsigtet sparepolitik'.

Finde værktøjer og lave måltal

Regeringen vil derfor sætte 3,5 millioner kr. af i finanslovens satspuljemidler til "at udvælge og udbrede værktøjer til at identificere underernærede ældre." Kommunerne skal screene de ældre og

lave måltal for indsatsen og finde den bedste løsningsmodel.

Problemet er bare, at de ældre hverken vil få mere mad eller få det bedre af det. Der er tale om en såkaldt konsulent-løsning.

For 2 år siden blev plejehjem i nogle lokalområder i Københavns Kommune udsat for lignende pilotforsøgsordninger.

Det plejepersonale der skulle deltage i måltiderne, og støtte og hjælpe de ældre der havde behov for det på en værdig måde, måtte i stedet sidde og screene og inddele beboerne i blå, rød og grøn gruppe og dokumentere indsats- og handleplaner før, under og efter.

Mens køkkenpersonalet blev udsat for at skulle lave handleplaner til både kommunens nye kostkonsulenter og Madhusets konsulenter og evaluerings eksperter.

Supersygehuse uden køkkener

Kost & Ernæringsforbundet har netop lavet en undersøgelse, der viser, at underernæring af ældre koster samfundet 55 millioner kr. ekstra om året i indlæggelser og genindlæggelser på sygehuse. - *Underernæring blandt ældre er uden tvivl et problem, vi skal tage alvorligt. Hvis man er undervægtig, kan det få alvorlige helbredsmæssige konsekvenser og give dårlig trivsel*, siger sundhedsminister Astrid Krag og forsætter:

- *Derfor er det også vigtigt, at der er fokus på underernæring, både på syge-*

husene, hvor der indlægges mange ældre medicinske patienter, og på plejehjem og i den kommunale hjemmepleje, der er tæt på borgerne i det daglige.

Man kan så undre sig over ting, som at 4 ud af de 6 nye supersygehuse, der skal bygges de næste år, har fået sparet køkkenerne væk på deres planlægningsbudgetter.

KV2013 Hvad er der gang i?

Men selvfølgelig – man kan fortsat bruge masser af skatte kroner på forskning, projekter og forsøg, der skal undersøge om varm, nylavet mad af friske råvarer er at foretrække eller ej. En viden der tidligere hørte til almindelig sund fornuft, opsamlet gennem generationers erfaring.

En milliardforretning

I dag, hvor man med New Public Management-metoder har fået værdien af mad af friske råvarer videnskabeligt dokumenteret, går man alligevel den anden vej og udliciterer stadig mere

af den offentlige mad til børn, ældre og syge til store centrale industrikøkkener.

Landets kommuner leverer 1,1 millioner portioner mad hver dag til institutioner, sygehuse og hjemmeboende. Det er ifølge Dansk Industris (DI) egne analyser en milliardforretning, der er på vej til at blive helt eller delvist udliciteret til private firmaer. Kommunerne bruger i dag 2,5 milliarder kr. om året på det de kalder madservice. DI's tal viser, at der ligger et marked på mellem 4 og 8 milliarder kr. om året.

Det Danske Madhus A/S

I dag er den største private madservice-koncern herhjemme holdingselskabet Det Danske Madhus A/S. Det ejer en række lokale datterselskaber landet over, hvor mange er af typen OPS (offentlig-privat samarbejde). Det Danske Madhus består desuden af selskabet Multitrans, der leverer maden.

Firmaet fordoblede sidste år antallet af ansatte og indtjening gennem opkøb og dannelse af nye firmaer af typen offentlig-privat samarbejde.

Bl.a. Cepos og Deloitte har ikke overraskende lavet analyser, der viser, at kommuner og regioner kan spare halvdelen af deres udgifter ved at udlicitere hele det offentlige madområde.

Hvad det vil koste i fyrede medarbejdere i køkkener og pleje indenfor det offentlige, i undernærede ældre, i genoptræning og sygehusbehandling - der bliver virkningsløs uden tilstrækkelig ernæring - det fortæller hverken sundhedsminister, analyser eller kommuner noget om.

Årlig overbetaling til private plejehjem på 100 mio. kr.

Den offentlige sektor udkonkurreres på område efter område af lovgivning, tvangsprivatisering og udlicitering – af det offentlige selv og på skatteydernes regning. Et område er ældreplejen.

I dag betaler det offentlige flere penge til private plejehjem, de såkaldte friplejehjem, end der betales til de kommunale plejehjem for at udføre samme ældrepleje.

Der er tale om en overbetaling i millionklasse lige ned i de private plejehjems kasser. Fuldstændig ligesom dengang Løkke-regeringen gennemførte overbetalingsskandalen til de private sygehuse.

Formanden for Social- og Sundhedsudvalget i Kommunernes Landsforening, Anny Winther (V), vurderer, at de høje tilskud til private friplejehjem koster landets kommuner over 100 mil-

lioner kroner årligt.

Nedskæringer på offentlig ældrepleje

Det er kommet frem, at overbetalingen konkret i Århus kommune koster 15 millioner kr., der nu skal spares andre steder på ældrebudgettet.

En plads på en friplejebolig i Århus koster i snit mindst 108.000 kroner

mere årligt end en plads i en kommunal plejebolig.

Aktuelt skal der oprettes et friplejehjem i Tranbjerg med 54 pladser. Det kommer til at medføre lukning af over 100 kommunale plejeboliger i Århus kommune!

Det er SF'eren Dorte Laustsen i Århus byråd, der har rejst sagen og krævet, at regeringen griber ind.

Ikke overraskende i disse kommunalvalgkampstider har SF's socialminister Anette Vilhelmsen kvitteret ved at sige, at *"der er behov for at se på den eksisterende afregningsmodel"*.

Problemet stikker imidlertid langt dybere end det.

Det er selve loven fra 2007 om friplejehjem og bag den EU's udbudsdirektiv og konkurrencelov, der åbner en ladeport for, at private firmaer kan trække profit og millioner af skatte kroner ud også af ældreområdet.

Kommunerne kan ikke sige nej

Med loven om private friplejehjem kan

den enkelte kommune nemlig ikke sige nej til at betale, hvis friplejeboliger eller friplejehjem placeres i kommunen.

Det er Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, der udsteder tilladelserne. På landsplan er der allerede oprettet godt 500 pladser på private friplejehjem, og ifølge Aarhus Kommune er der yderligere 600 pladser på vej.

Indtil nu har vi været vant til at tænke på friplejehjem som særlige selvejende plejehjem, ikke mindst religiøse – katolske, kristne, jødiske, Jehovahs Vidner

KV2013 Hvad er der gang i?

og andre. Også det fra pressen så landskendte plejehjem "Lotte" er et privat friplejehjem.

Vi har således længe set plejehjem som selvejende institutioner drevet af organisationer. Med friplejeloven blev det givet frit, at firmaer kan byde ind i den hellige frie konkurrences navn.

Og som noget meget væsentligt: Loven slår fast, at friplejeboligerne skal i udbud hvert tiende år. Det betyder, at et profitsøgende selskab kan byde ind og overtage med en billigere drift.

I dag er der en række modeller på spil for yderligere at privatisere plejehjemsdelen af ældreplejen.

Profitmulighederne spænder fra at omfatte private institutioner helt uden for offentlig regi over skattefinansierede overbetalte friplejehjem til offentlige plejehjem, der udliciterer dele af plejen og deres opgaver.

Kommunalvalgkampen er nu for alvor i gang, og løfter om forbedringer blæser alle vegne fra.

Men hvem fortæller den sandhed, at EU-diktater og folketingets opfølgningslove har bundet hænderne og forhindrer forbedringer ved at diktere profit på ældreplejen og mange andre områder?

Med det uundgåelige resultat, at de offentlige tilbud forringes – for skattepenge.

Finanslov 2014 – Kommunalvalg 2013

Enhedslisten skærer ned og vil rette op

Sidste år sanktionerede Enhedslisten profit og privatiseringer på ældreområdet med finansloven for 2013. I år vil man reparere på skaderne med det ny EU-godkendte budget

Der ligger stadig mindst en milliard til Enhedslisten i finanslovsforhandlingerne, og alle forventer, at partiet også i år kommer til at stemme for et nyt nedskæringsbudget med synlige Liste Ø-lapperier.

Partiet har i deres ældrepakke til finansloven for 2014 stillet krav om, at ældre skal beskyttes mod private leverandørers misbrug: *"Enhedslisten vil have indført bedre kontrol med de private leverandører for at sikre, at de leverer service af en rimelig kvalitet. Det er generelt Enhedslistens holdning, at ældreområdet er for vigtigt og sårbart til at overlade til private leverandører, og at området burde tilbagesendes til kommunerne. Men indtil det sker,*

foreslår vi, at mulighederne for misbrug begrænses. Der skal indføres et loft over, hvor store fortjenester private leverandører af ældrepleje må trække ud af de opgaver, de leverer til det offentlige."

Hvorfor mener Enhedslisten kun af ældreområdet burde tilbagesendes helt til offentlige regi, og ikke at det skal?

Hvorfor mener Enhedslisten, at der kun skal indføres et loft for den profit, private virksomheder må trække ud af ældreplejen?

Hvorfor skal det ikke forbydes at trække profit af ældrepleje ud til aktionærer?

Større udlicitering på ældreområdet

Enhedslisten glemmer at fortælle, at en årsag til øget brug af private virksomheder og til offentlige nedskæringer i ældreplejen skyldes det forlig, de selv indgik med regeringen ved sidste års finanslovsaftale for 2013.

Enhedslistens forlig med regeringen betød en lovændring, der giver kommunerne mulighed for at samle flere opgaver på ældreområdet, som f.eks. både driften af hjemmepleje og plejehjem i et udbud.

Den anden del af lovændringen var, at kommunerne nu har lov til at vælge det billigste tilbud, når de sender ældreplejen i udbud.

Dermed blev det med daværende socialminister Karen Hækkerups ord *"meget mere interessant for virksomheder at byde ind på opgaver"*. Ikke mindst dem med større kapital bag.

Allerede ved lovens start meldte en

femtedel af landets kommuner ud, at de vil bruge de nye regler til øget udlicitering på ældreområdet. I 2012 havde kommunerne 16 % af deres pleje- og omsorgsopgaver i konkurrenceudbud.

Skar 132 millioner i bloktilskud

Lovændringen trådte i kraft 1. april i år. Regeringen havde allerede på forhånd trukket kommunerne for de 132 millioner i bloktilskud, som de havde beregnet kunne spares i år ved at udlicitere efter nye regler. Ældreområdet er i forvejen et af de områder, der har været hårdt ramt af nedskæringer og fyringer af omsorgspersonale.

Siden kommunalvalget i 2009 er der blevet skåret over 87.000 ugentlige timer i hjemmehjælpen, hvilket er et fald på 15,7 pct. Og det er på trods af, at antallet af ældre over 65 år i samme periode er steget med 10,6 pct. 65 af landets 98 kommuner har siden det seneste kommunalvalg i 2009 skruet op for udliciteringen af kommunens generelle opgaver.

For regeringen var lovændringen en vind-vind-situation. Den fik lige snittet 132 millioner i bloktilskud for deres EU-nedskærings-finansbudget, og den fik åbnet porten for de større kapitalfirmaer på det offentlige ældreomsorgsmarked.

Begge dele med Enhedslisten som parlamentarisk støtteparti.

En af Liste Ø-lapperne i finanslovsforliget sidste år var en halv milliard kr. mere til børneområdet i kommunerne til flere pædagoger og medhjælpere. Men pengene nåede aldrig ud til institutionerne. De forsvandt i andre kommunale budgetposter.

Nu kræver Enhedslisten en sikkerhed for, at øremærkede bevillinger rent faktisk når deres bestemmelse.

De igangværende forhandlinger om finansloven for 2014 er en del af kommunalvalgkampen. Derfor tyder alt på et forlig mellem Liste Ø og regeringen, der kan sælges som velfærdsforbedringer.

Finansloven har allerede været til godkendelse i EU-systemet. Det bliver derfor – med fuld garanti – en ny blå og nyliberal nedskæringsfinanslov.

Scenarie: Østersø-lande som krigszone NATOs hurtige udrykningsstyrker NRF

Den store NATO-øvelse Steadfast Jazz i første del af november brugte Østersø-landene som simuleret krigsskueplads for udrykningsstyrkerne NRF. En særlig del af scenariet foregik i Skandinavien under navnet Skolkan. Det var en test for krigsalliancens satsning på hurtige udrykningsstyrker, kaldet NRF. Dansk militær er med hele vejen.

Strategi for Østersøen

lande:

Torrike (Mellem- og Nordsverige) – en økonomisk stærk nation med et tilsyneladende demokrati, men reelt autoritært styre. Det har en højteknologisk udrustning og en ambition om at genskabe sit tidligere imperium.

Det andet krigsførende land kaldes

Bothnia (Vest-Finland). Det er en aggressiv folkerepublik med demokratisk facade og stor militær kapacitet.

– og så de modbydelige

Endnu en trussel kommer fra Sydsverige – Skåne, Halland, Blekinge og Småland, her kaldet Arnland.

Det er et land i opløsning med et korrupt demokrati med diktatorisk styre. Her nedkæmpes en terrorgruppe ved navn Novos Ordo Mundi ('Den ny verdensorden'), der opererer i hele Østersøområdet.

Det skal ske både militært og gennem civil og humanitær indsats i lokalbefolkningen. Arnland er Østersøens Somalia.

Desuden hersker der en militær aggressor på en fiktiv ø i Atlanterhavet ud for Norge.

Test for NATO

NATO's generalsekretær, den danske krigsforbryder Anders Fogh Rasmussen, understregede den store betydning af Steadfast Jazz-øvelsen på sit månedlige pressemøde den 4. november. Han kaldte den en eksamensopgave for ledelser og hovedkvarterer for de nye udrykningsstyrker NRF i 2014.

Formålet er samtidig at holde styrkerne klar til kamp og sikre, at de fungerer som en samlet krigsmaskine, hvor

Steadfast Jazz omfattede alt fra territorialforsvar, angreb fra cyberspace og missilforsvar til nedkæmpning af terrorgrupper og humanitær indsats. Det danske cyberspace-beredskab blev testet ved samme lejlighed.

Scenariet: De gode

Det skandinaviske krigsscenarie blev kaldt Skolkan – af NATO betegnet som 'Skandinaviens Alter ego'. Sverige spillede her en overraskende rolle. Scenariet blev lækket til svensk presse. Det lød sådan:

Et NATO-land er truet, og NATO sender sin spydspids, den hurtige reaktionsstyrke NRF, ind.

NRF skal være stærk nok til at klare sig, hvis truslen bliver til angreb, og holde skansen den første måned, indtil verdens største militæralliance har fået mobiliseret en større hær.

I Skolkan-scenariet udgøres NATO-landene af Danmark, Norge, Tyskland på Østersøens sydkyst og indsejlingen til Østersøen, og Baltikum og Polen på Østersøens vestkyst.

De er alle i fare.

Scenariet: De onde

Truslen kommer fra to krigsførende

de end bliver sendt i krig.

- *NATO's mission i Afghanistan havde den fordel, at alle 28 deltagerlande permanent arbejdede sammen*, udtaler Karl-Heinz Kamp, NATO's leder af det fælles akademi for sikkerhedsstudier (BAKS).

- *NATO fik nogle erfaringer i Afghanistan, som andre institutioner ikke har. Vi brugte det samme sprog, havde samme ledelsesstrukturer og procedurer. Det svarer til, at alle bruger samme computersystem og ikke 28 forskellige systemer. Med udrykningsstyrkerne NRF kan NATO teste i en mindre skala, hvad som virker bedst.*

NATO har truffet beslutning om at trække tropperne ud af Afghanistan i løbet af 2014, efter det kom til at stå klart, at USA og krigsalliancen havde tabt krigen og ikke havde nogen udsigt til at ændre ved det.

Som led i NATO's ny 2020-militærstrategi for permanent krig og den imperialistiske verdensorden har sammenslutningen siden 2012 opereret med *"Initiativet for samordning af styrker"* (CFI), der testes med Steadfast Jazz-øvelsen.

Største NATO/EU-øvelse siden den kolde krig

'Steadfast Jazz' fra 2.-9. november var den største NATO-øvelse siden den kolde krig. Dens vigtigste fokus i krigsspillet var den tænkte invasion af et baltisk land. Og en stor del af den fysiske øvelse foregik i Baltikum og Polen tæt ved den russiske grænse og omfattede 6000 soldater. Danmark stillede med 300 mand til NATO's udrykningsstyrke.

NATO-øvelsen skulle teste udrykningsstyrkernes evne til at slå en (russisk) militær invasion i Letland over territorielle uenigheder tilbage. Den skulle angiveligt forsikre de østeuropæiske medlemslande om NATO's evne til at forsvare dem.

Alle 28 medlemslande af NATO samt Finland, Sverige og Ukraine deltager i øvelsen, der ikke kun foregik på græn-

sen til Rusland, men havde beredskab i alle involverede lande. Det vil sige, at stort set alle EU-lande var med.

Også organisationer fra civilsamfundet deltog som led i NATO's samtænkte militærstrategi. Det drejer sig bl.a. om FN's koordination af humanitære opgaver (UNOCHA), Den Internationale Røde Kors-Komite (ICRC) og Den Internationale Flygtninge-Organisation (IOM).

NATO-øvelsen var kulminationen på 17 øvelser afholdt i 14 forskellige lande i år og involverede luft-, land- og

marinestyrker samt specialtropper – og beredskabet i en lang række lande.

NRF: Hurtige udrykningsstyrker

- *Målet er, at vores hurtige udrykningsstyrker, NATO Response Forces (NRF), er parate til at forsvare enhver sidegade, rykke ind på et hvilket som helst sted og klare enhver trussel*, udtalte Anders Fogh Rasmussen, NATO-generalsekretær og dansk krigsforbryder.

Der satses stærkt på NRF. NATO planlægger en massiv optrapning af træningen af disse styrker. Udrykningstropperne er højteknologiske og specialuddannede og udset til at udgøre kernestyrkerne i NATO's fremtidige militære slagkraft. Medlemslandene stiller med 13.000 hurtige udryknings- tropper til NRF.

NRF er baseret på et rotationssystem, hvor landene stiller styrker til rådighed i 12 måneders perioder.

Ikke mindre end 3000 militærfolk fra hovedkvarteret fra NATO's Fælles Styrker i Brunssum i Holland var med

i den nye store koldkrigsøvelse med ledelses- og kontrolfunktioner.

Der planlægges yderligere en række øvelser for at uddanne, teste og certificere kommandostrukturer og styrker, der vil blive en del af næste års rotation af NRF.

Fra 2014 deltager det danske militær i NRF med en styrke på 300 mand, der fra årsskiftet vil være i beredskab. Hele 2014 skal enheden med kort varsel kunne indsættes i et af verdens brændpunkter. I slutningen af september i år deltog de en omfattende NATO-feltøvelse på Bornholm.

I styrken indgår 2. Lette Opklaringseskadron fra Opklaringsbataljonen på Almegårds Kaserne og specialstyrker fra andre dele af landet, samt styrkens 'Nationale Støtte-Element', sammensat af personel fra Logistik-Bataljonen i Ålborg og Det Internationale Logistikcenter i Vordingborg.

NATO-øvelsen skulle træne enhederne i deployering til en konfliktzone og i at gennemføre såkaldte *fredsskabende operationer* og fredsbevarende styrker i en helt ny mission.

Efter Afghanistan: Krigsøvelser med 40.000 mand fra 2015

På det nylig afholdte NATO-topmøde den 22. oktober annoncerede Fogh Rasmussen, at der i 2015 vil blive afholdt en storstilet NATO-øvelse, formodentlig i Sydeuropa. De kriseramte lande Spanien, Portugal og Italien har allerede tilbudt sig.

NATO afslutter sin egentlige krigsførelse i Afghanistan i 2014, og herefter vil krigsalliancen hvert år afholde øvelser med omkring 40.000 mand.

Det *'robuste øvelsesprogram'*, som det hedder på militærprog, er led i at gennemføre den besluttede 2020-militærstrategi for NATO. Alliancens krigsministre bekræftede denne på topmødet i oktober.

I december skal EU-topmødet vedtage en ny militærstrategi i tæt koordin- ation med NATO.

NATO-øvelse følges op af EU-strategimøde for Østersøregionen

Knap var NATO's største militærøvelse siden den kolde krig – "Steadfast Jazz" – afblæst, før en mindre hær af politikere, erhvervsfolk, embedsmænd og NGO'er indtog scenen med EU's strategiforum for Østersøområdet fremtid. Denne gang med hovedvægt på EU's planer for at bruge energi, industri og infrastruktur på landjorden og i Østersøen i opbygning af en stærk centralmagt.

Det tredje af de projekter, som EU har udpeget som de strategisk vigtigste, er EMSA – EU's Maritime Sikkerhedsagentur – der blandt en lang række opgaver beskæftiger sig med satellitovervågning.

Her deltager Danmark med chefen for søfartsstyrelsen og økonomi- og handelsministrene.

Fire år efter lanceringen af EU's første makroregion mødes repræsentanter for de otte deltagende EU-lande i Vilnius i denne uges forum med Johannes Hahn, kommissær for regionalpolitik, i anledning af det årlige forum for EU-strategien for Østersøområdet. Der deltager desuden repræsentanter for Rusland og Norge.

EU's strategi for Østersøregionen har til formål at forbedre sikkerheden og infrastrukturen omkring energiforsyningen til EU's civile og militære industri gennem f.eks. nye terminaler for flydende naturgas samt at sikre adgangen for handels- og militær søfart til den energi, de har behov for.

Danmark udgør sammen med Sverige, Finland, Tyskland, Estland, Letland, Litauen og Polen de otte lande i denne såkaldte EU-makroregion. Tilsammen udgør de 17 % af EU's befolkning eller 85 millioner.

mer og -tjenester til søs. Det er den danske søfartsstyrelse, der leder forskning og afprøvning og øvelser med nyt fælles udstyr. Projektet har et budget på otte mio. euro, der finansieres af EU's regionalfonde, EU's deltagerlande ved Østersøen (inkl. Danmark) og den norske stat.

Strategi for Østersøen

HELCOM handler om at udvikle Østersøen som en fælles ressource for industri, fiskeri, landbrug, søfart og miljø. Det er bedre kendt som Helsinki-konventionen, og Danmark har haft formandskabet siden 2012 og frem til juli 2014.

Centralmagt og militærmagt

I EU's centralistiske statsopbygning har Østersøregionen fået til opgave at udvikle de tre specifikke dele af den overordnede 2020-EU-strategi for en stærk økonomisk og militær EU-stat.

De indgår desuden i den militærstrategi, som skal vedtages på EU-topmødet i december. Her opererer man med den fysiske militærmagt, den højteknologiske våben- og civil/militær-industri samt energiforsyningen til den militære opbygning.

Til gennemførelse af dette indgår en klar plan for arbejdsdeling mellem EU-regionerne og EU-landene.

EU's vægt på produktion og energi i sin militærstrategi bakkes kraftigt op af NATO som et led i arbejdsdelingen mellem disse to organisationer i forhold til at råde over verdens største krigsmaskiner sammen med USA.

Dansk regering dybt involveret

Den danske regering var på EU-kommissionens seneste topmøde i oktober med til at beslutte yderligere at sætte fart på EU-strategien for regionen. Udadtil hedder det sig officielt, at det først og fremmest er en fælles indsats for miljøet og til bekæmpelse af forurening.

Men det er næppe tilfældigt, når Mærsk-landet Danmark står i spidsen for to af de vigtigste strategiske EU-projekter i "Østersøregionen".

Den ene, som Danmark har ledet siden 2008, 'Efficient Sea', handler om sikkerhedssystemer, it-kommunikation og højteknologiske navigationssystemer.

Støt den økonomiske INDSAMLING

Oktober Bogbutikker og Kommunistisk Politik, KPnet og KPnetTV har økonomisk indsamling fra 1. november og frem til 15.12.

Støt med hvad du kan. Både engangsbeløb og – meget gerne – et fast månedligt støttebeløb.

Alt modtages med tak. Der er brug for det.

Indbetal på Oktobers konto:

Bankkonto 1551 - 166 34 271

eller Giro 1-663-4271

GGGI, danske klimapenge og 'grøn' profit

Ulandsprofit, korruption og atomkraft

Lars Løkke Rasmussens grådige luksusforbrug som formand for en såkaldt grøn vækst-organisation har kostet ham og hans parti dyrt i vælgerstøtte. Skandalen har også sat fokus på CGGI og grøn profit.

Sagen afklæder ikke alene statsministerkandidat Lars Løkke, men i lige så høj grad den nuværende regering, dens miljø- og udviklingspolitik og dens sans for personlig vinding og hemmeligholdelse.

Men hvad er GGGI egentlig for en organisation, og hvorfor støtter Danmark den med 30 millioner om året?

Et ødelagt naturområde og 12 atomreaktorer

GGGI udspringer af Sydkoreas 'grønne vækstplan' og en teori om, at behovet for teknologi, der skal redde verden fra at gå klima-amok, skal betragtes som en profitmulighed, der kan skabe vækst – grøn vækst.

Anders Riel Müller fortæller på DIIS's hjemmeside om Sydkoreas 'grønne vækstplan':

Planen blev lanceret som et storstilet projekt til 107 milliarder dollars, der skulle skaffe en million jobs og samtidig sænke CO₂-udslippet. En række koreanske fagforeninger og miljøorganisationer påpegede i et åbent brev, hvad der i virkeligheden lå i projektet.

40 % af pengene ville gå til støtte til præsidentens venner i byggebranchen, andre 40 % til restaurering af Sydkoreas fire floder, der udgør landets vandforsyning, med miljøødelæggelser til følge. Endelig byggede reduktionen af CO₂ på bygningen af 12 nye atomreaktorer.

Den internationale reaktion fra organisationer som Verdensbanken og OECD var, på trods af kritikken, at hylde Præsident Lee Myung Bak for 'det miljømæssige paradigmeskift' i Østasien.

Resultatet af 'den grønne vækst-

Statsminister Helle Thorning-Schmidt med en gave til jorden på Global Green Growth Forum 2013 i København 21. oktober.

plan' blev, at der blev skabt mindre end 1 % nye jobs i forhold til løfterne, at vandkvaliteten i floderne blev ødelagt, at naturområdet blev spoleret, at store kulturhistoriske værdier blev bulldozet væk.

Alle byggefirmaer blev anklaget for

Grøn profit

korruption og bestikkelse, og formanden for den etiske overvågningskommission viste sig også at være bestykket af firmaerne i udbudsperioden.

Flere af atomkraftværkerne er siden lukket ned igen, da det viste sig, at reaktorerne ikke var blevet testet. Også her var certificeringerne skaffet gennem bestikkelse.

Skandalen rammer også regeringen

Ikke kun Lars Løkke Rasmussen navn kan forbindes til GGGI. Også udviklingsminister Christian Friis Bach sidder i organisationens bestyrelse.

Efter det mislykkede klimatopmøde COP15 købte Danmark GGGI's idé om grøn vækst, og en stor del af landets klimamidler blev satset på projektet. 90 millioner over de næste tre år fra bistandshjælpens miljøpulje blev bevilget i 2011.

Støtten til organisationen fortsatte uændret med den ny regering, der trådte til samme år.

Samarbejde mellem stat og erhvervsliv

18 lande er med, bl.a. Kina, Australien, Mexico, Norge, Storbritannien, De Forenede Arabiske Emirater og Qatar.

Landene indgår i et partnerskab med førende kapitaler, bl.a. Danfoss, Vestas, AAB, General Electric, Hyundai, Samsung og Novozymes. Internationalt støttes GGGI af OECD og Det Internationale Energiagentur. To af

virksomhederne var en del af den koreanske korruptionsskandale, nemlig Hyundai og Samsung.

Den danske regering ser store forretningsmuligheder i ideen om grøn vækst, et område hvor Danmark kan komme i førertrøjen i udnyttelsen af profitmuligheder i udviklingslandene.

Korruption, rod og hemmeligholdelse

I en meget kritisk rapport fra den koreanske rigsrevision blev det allerede i 2012 slået fast, at GGGI var en organisation med privat udnyttelse af organisationens midler og korruption.

Rapporten blev dog holdt tæt ind til kroppen i Danmark. Den blev hverken fremlagt for den danske rigsrevision eller for offentligheden.

Udviklingsminister Christian Friis Bach, der har siddet i GGGI's bestyrelse fra starten, har helt bevidst valgt hemmeligholdelsen.

Nu beklager han, at der ikke kom mere frem dengang, mens han samtidigt drejer sagen 180 grader ved at bruge GGGI's korruption og overtrædelse af egne regler til at rose Lars Løkke Rasmussen som manden, 'der ryddede op'.

Friis Bach udtaler til Politiken:

"Der står ikke noget om korruption for danske midler i rapporten. Derfor

har vi fulgt de retningslinjer, der er for, hvornår Folketinget skal orienteres.”

Den ’grønne omstilling’ fortsætter ufortrødent, og midt under skandalen om Løkke og GGGI afholdtes to såkaldte klimamøder med international delta-

gelse i København – med ’grøn profit’ på dagsordenen.

GGGI holdt sit årsmøde, og derefter afholdtes klimafinansieringsmødet ’Copenhagen Climate Finance Meeting’ i FN-byen.

Den danske regering støtter i øje-

blikket fuldt op om GGGI.

En storsmilende Helle Thorning-Schmidt kunne fra årsmødet slå fast, at der nu var snakket nok om problemer, og at regeringen stod fuldt bag Lars Løkke Rasmussen som formand og GGGI som sådan.

Friis Bach om GGGI:

”Alle regler er fulgt, korruptionen foregik ikke i Danmark”

Den danske klimapolitik skal bane vej for de multinationale selskabers ekspansion under dække af slagordet ’grøn vækst’. Folketingets partier har stået sammen om denne politik og søger nu at pakke skandalerne ind

Udviklingsminister Christian Friis Bach har været i samråd for at give forklaring på den danske støtte til organisationen GGGI, der fra sin start har været forbundet med korruptions-sager og kritiske anmærkninger.

Ifølge ministeren er alle formelle danske regler fulgt – og så er alt godt.

På nuværende tidspunkt står det klart, at

- den tidligere udviklingsminister Søren Pind (V) kendte til advarsler angående organisationens kvalitet allerede i 2011 (embedsmænd advarer i det såkaldte *’Appraisal dokument’* fra februar 2011).

- tidligere erhvervs- og økonomiminister Brian Mikkelsen i maj 2011 fik hastebehandlet en støttebevilling på 90 millioner kroner gennem folketetinget, et par dage før den sydkoreanske præsident Lee Myung-bak kom på officielt statsbesøg, for *’ikke at sende et uheldigt signal’*.

- at alle folketingets partier stemte for støtte til den tvivlsomme organisation.

- at Lars Løkke har handlet helt i dens ånd.

- at Christian Friis Bach fra december 2012 kendte til den koreanske rigsrevisions rapport, der beskriver omfattende korruption i GGGI.

De store resultatløse klimatopmøder er shownumre Nr. 19 foregår i Warschawa, Polen fra 11-22. november 2013 Her en ungdomshappening mod fossile brændstoffer ved topmødet

- at Friis Bach valgte, at rapporten ikke skulle offentliggøres eller forelægges Folketinget, da der ikke stod noget om korruption i Danmark.

- at Friis Bach ikke beklager denne lukkethed og vil handle på samme måde i fremtiden.

- at den tidligere og den nuværende regering står last og brast i denne sag og er enige om Danmarks ulandspolitik.

- at danske bistandspenge skal bruges til at fremme muligheder for multinationale kapitalers investeringer i ulandene.

Global Green Growth Forum 2013

Det under stor medietavshed afholdte møde i GGGF – Global Green Growth Forum 2013 (21.-22. oktober i Eigtveds Pakhus i København) – havde en deltagerliste, der var en ren *Who is who?* i danske og multinationale koncernledelser og deres politiske partnere

Forummet skulle grønstemple nogle af verdens mest forurenende virksomheder som progressive og klimabevidste og banke den ide fast, at ’grøn

vækst’ og gode profiler ikke er i modsætning til hinanden.

Hovedtemaet for mødet var ’mere effektiv ressourceanvendelse og genbrug’.

Statsminister Helle Thorning-Schmidts budskab var, at der skal vedtages *’en international protokol om fødevare-spild’*.

Det anslås, at der hvert år globalt spildes 1,3 milliarder ton fødevarer. Allerede i dag går omkring 870 millioner mennesker sultne i seng, og i 2040 vil klodens indbyggertal være vokset til over ni milliarder mennesker, som der skal skaffes mad til.

Mærsk, Unilever, Ikea, Lars Løkke Rasmussen, Helle Thorning-Schmidt og Christian Friis Bach er på pletten med rettidig omsorg.

Dybtgående analyse – mon ?

Den voksende skandale GGGI-skandale skal nu inddæmmes ved, at udenrigsministeriet skal lave *’en dybtgående analyse’*.

Herefter skal det besluttes, om dansk ulandshjælp fortsat skal satses på GGGI og det korrupte samarbejde mellem stater og multinationale firmaer om at tjene penge på verdens klimaproblemer.

I den forbindelse vil det være interessant at få mere at vide om de projekter, der allerede er udført.

Har nogen af dem haft en positiv betydning for løsningen af verdens alarmerende og påtrængende klimaproblemer?

Eller er det hele varm luft og mad- og pengespild?

Landsmøde hos EU-modstanden

Folkebevægelsen mod EU melder sig klar

Folkebevægelsen mod EU har valgt 20 kandidater til det kommende EU-parlamentsvalg 25. maj 2014. Rina Ronja Kari kom ind på førstepladsen på liste N. Lave K. Broch og Ole Nors Nielsen på de næste to pladser.

Alborg og de nordjyske lokalkomiteer var de gæstfri værter for Folkebevægelsens årlige landsmøde, som afspejlede en stadig voksende bevægelse med stærk tro på sin sag og sit bud på en anden fremtid for Danmark og danskerne end den, som unionspolitikkerne fra 'rød' og blå blok har udstukket.

Som altid fandt landmødet sted i den sidste weekend i oktober, hvor sommeren og sommertiden pakkes væk – ikke for at gå i vinterhi, men for stå rustet til et kommende forår, der politisk kulminerer med valg til EU-parlamentet og en mulig folkeafstemning om dansk tilslutning til EU's patentdomstol den 25. maj 2014.

Det var netop disse opgaver, landsmødet fokuserede på – i stor enighed og fuld af optimisme og forventninger om fremgang ved valget og muligheden for et nej ved en folkeafstemning. Modstanden mod EU og tilslutningen til Folkebevægelsens

endemål, dansk udtræden af EU, står stærkere end nogensinde i dens mere end 40-åige historie.

Landsmødet vedtog et valggrundlag med retningslinjer for det parlamentariske arbejde for de nye medlemmer af EU-parlamentet for Folkebevægelsen. Forhåbningerne siger mindst to mandater til afløsning for det nuværende ene og mindst 15 pct. af stemmerne. Som spidskandidat og afløser for Søren Søndergaard – og som EU-modstandens nye ansigt – valgtes den 28-årige Rina Ronja Kari, som politisk er vokset op med og i Folkebevægelsen. Sammen med Lave K. Broch (radikal EU-modstander) og Ole Nors Nielsen (3F, Enhedslisten) skal hun tegne EU-modstanden i medierne.

En folkeafstemning om patentdomstolen er ikke det mest oplagte afstemningstema. Folkebevægelsen stiller krav om en

afstemning om den bankunion, som EU-eliten og de bestemmende magter har så travlt med, og som den danske regering ikke vil erklære sin positive holdning til, før det taktisk rigtige tidspunkt bedømmes inde.

Men Folkebevægelsen retter en appel til folketingspartierne om at støtte en afstemning:

- Hvis EU-partierne i Folketinget tilslutter Danmark, så vil det efter alt at dømme få omfattende konsekvenser for såvel bankerne som skatteyderne. Det er ikke i Danmarks interesse, siger Rina Ronja Kari:

- Når Eurolands centralbank ECB nu presser på for at få trukket bankunionen ned over hovedet på Danmark, bør alle demokratisk sindede politikere sige klart fra og bakke op om en folkeafstemning.

Arbejderpartiet Kommunisterne slutter

fuldstændig op om Folkebevægelsen og dens valg- og folkeafstemningskampagne.

- Det er helt klart den vigtigste politiske kamp fra nu af, siger talsmand for APK Troels Riis Larsen:

- Vi vil prioritere kampen mod EU for et rigtig godt valgresultat og et nej ved en evt. folkeafstemning meget højt og forstærke støtten til Folkebevægelsen og vores lokale arbejde i komiteerne. AKP vil også bidrage med sine egne indspark om superstaten EU, om den asociale nyliberale politik og militariseringen af unionen – alle traktatfæstede og uden valgfrihed for medlemslandene.

- Ikke mindst vil Folkebevægelsen og hele EU-modstanden igen rejse parolen om, at Danmark skal ud af EU. Det er en forudsætning for social og økonomisk fremgang for det store flertal.

Klart NEJ til EU's patentdomstol

Udtalelse fra Folkebevægelsens landsmøde 2013

25. maj stemmer de danske vælgere ikke kun til EU-parlamentet. Vi stemmer også om, om Danmark skal afgive suveræniteten ved at tilslutte sig EU's patentdomstol.

Folkebevægelsen mod EU er imod EU's patentdomstol. Vi synes, det er uklogt at afgive suveræniteten til en domstol, hvis domme reelt ikke kan ankes. Vi ønsker ikke at støtte en domstol, der fremmer patenter, og som kan hindre vidensdeling, innovation og udvikling.

Når vi siger nej tak til EU's patentdomstol, siger vi ja tak til at passe på retssikkerheden og demokratiet.

Tilhængernes postulat om, at et ja sikrer vækst og arbejdspladser i Danmark, klinger hult.

Patentdomstolen vil gøre det muligt for de store virksomheder at udstede en række meningsløse patenter, som vil være til skade for små og mellemstore virksomheder, der begrænses af disse, når der skal udvikles nyt.

Vi deler bekymringen hos den it-politiske forening Prosa og andre it-eksperter, der er bange for, at en patentdomstol vil slå hul i forbuddet mod softwarepatenter, til skade for udviklingen.

Vi deler også bekymringen for, at EU's patentdomstol vil skade muligheden for at vidensdele med ulandene og skade deres adgang til billig medicin. At den vil hindre deling af grundforskning mellem universiteter og vil føre til u hensigtsmæssig patentgørelse inden

Flemming Bjerke modtager Folkebevægelsen mod EUs danske Træskopris - på vegne af IT-politisk Forening som modtager prisen for at stå fast på deres kritik af EUs patentdomstol

for f.eks. gener og bioteknologi.

Vi afviser ja-sigernes propaganda om, at vi med et dansk nej forhindrer danske virksomheder i at benytte sig af EU's enhedspatent. Uanset om Danmark stemmer ja eller nej 25. maj, kan danske virksomheder – på lige fod med virksomheder i alle andre lande i verden – søge om enhedspatentet, hvis de ønsker det. Når vi holder os ude af patentdomstolen, kan vi også selv bestemme, hvilke patenter der skal gælde i Danmark. Så bestemmer vi selv, hvad der kan patenteres.

Der er rigtig mange gode grunde til at stemme nej. Det tror vi på, at vi sammen med andre gode kræfter kan overbevise mere end halvdelen af vælgerne om, før krydset skal sættes.

Vi ser frem til afstemningen og opfordrer regeringen til at sikre, at den bliver fair: med en lige fordeling af oplysningsmidler, med stemmeret til vælgerne i Grønland og på Færøerne – og hvor embedsmænd ikke misbruges til at føre kampagne for et ja.

FOA vælger kampens vej

FOA forventer kamp med kommunerne og den socialdemokratisk ledede regering. De offentligt ansatte bliver i stadig højere grad til jaget vildt

Der var stor tilfredshed med kongressen hos de delegerede, da FOA afrundede tre dages stormøde i Odense Congress Center.

Formand Dennis Kristensen, næstformand Mona Striib og de tre forbundssekretærer Inger Bolwinkel, Nanna Højlund og Peter Kvist Jørgensen blev genvalgt en for de næste tre år og med stående applaus og uden modkandidater.

FOA er en af de få fagorganisationer i Danmark, der ligner noget, man kan kalde en kamporganisation, hvor langt de fleste andre forbund er paralyserede af classesamarbejde, troen på trepartsforhandlinger og den danske model, og reelt fungerer som redskaber for både skiftende regeringer og det danske EU-medlemskab.

I centrum for nedskæringspolitikken

Forbundet og dets medlemmer står også i centrum for den nyliberale nedskæringspolitik, der dikteres fra EU og eksekveres af de skiftende regeringer. Det vil sige den brutale nedskæringspolitik, angreb på den offentlige sektor med massefyringer af ansatte og almindeligt løntrykkeri og stadigt faldende realløn.

FOA-medlemmerne mærker det hele, men har også udmærket sig som nogle af de mest kampvillige kræfter i den danske arbejderklasse for nærværende.

Forårets brutale lockout mod lærerne og regeringens og Kommunernes Landsforenings rolle har fået FOA til at ruste sig til kamp.

Der er ingen tvivl om, at sandsynligheden for en storkonflikt i forbindelse med næste overenskomst for de offentligt ansatte er endog meget stor, hvis regeringen og KL fremturer og de offentligt ansatte ikke kapitulerer, men

bare søger at fastholde de nuværende aftaler

Nyt strejkekontingent

FOA har ikke opkrævet konfliktkontingent siden 1992. Heller ikke konflikten i 2008 udløste ekstra kontingent. Men

Status på FOA-kongres

en strejkekasse på p.t. en milliard kroner er ikke tilstrækkelig til en altomfattende konflikt, konstaterede Dennis Kristensen, da han begrundede forslaget om ekstra strejkekontingent.

- Og det er ikke specielt velpolstret, når vi allerede i dag kender til kommunernes aggressive strategi. Vi ved, at de også ønsker at gøre op med store dele af vores arbejdstidsaftaler. Og vi ved, at der planer om at effektivisere for 12 milliarder i den offentlige sektor.

Han konstaterede, at de offentlige arbejdsgivere har brudt traditionen for forhandlede aftaler og valgt konfliktens vej mod de ansatte. De er sikre på støtte fra den nuværende regering og folketingsflertallet og EU.

Storlockouten mod lærerne var ikke en sejr for regeringen og staten, men blev kun afsluttet i kraft af et regeringsindgreb med efterfølgende vedtagelse af en folkeskolereform, som forringede skolelivet for både lærere og elever. Nu skal denne arbejdsgiverpolitik videreføres på de øvrige offentlige områder.

Jaget vildt

De offentligt ansatte er ved at være jaget vildt. Dennis Kristensen fastslog:

- Krisens konsekvenser er ikke blevet båret af alle – slet ikke af de bredeste skuldre. Uligheden er blevet fremherskende. Der er i dag mere pisk og langt mindre gulerod. Der er gennemført voldsomt barske reformer.

Forbundsformanden gav på den baggrund udtryk for en from forhåbning:

- Jeg håber, tiden nu er inde til, at regeringen i de næste to år fremsætter forslag, som lønmodtagerne oplever som forbedringer. Forbedringer, som kan mærkes i arbejdsdagen og ikke mindst i forhold til et stadigt mere presset arbejdsmiljø.

Men FOA og kongressen lagde ikke alle sine æg i den kurv. Strejkekontingentet blev besluttet med 472 delegerede for og 93 imod.

Hvilken vej for fagbevægelsen?

'Den danske model' mod aftaler mellem arbejdsmarkedets parter uden politisk indblanding er stort set kun en myte. Den strider simpelthen mod EU's nyliberale doktriner, og når den ikke passer i arbejdsgivernes (herunder staten og kommunerne) kram, tilsidesættes den simpelthen, som da et lovindgreb afsluttede lærerlockouten.

Jan Nonboe er som medlem af den ny forbundsledelse i FOA og næstformand for Teknik- og servicesektoren ganske præcis i sin opstilling af problemerne, da han til avisen Information tilbage i 2012 til spørgsmålet "Hvordan genvinder fagbevægelsen sin politiske indflydelse?" sagde:

- Der tales meget om den danske model, som bygger på en kontrakt mellem arbejdsgivere, fagforbund og stat. Men i dag har staten og arbejdsgiverne opgivet deres del af kontrakten. Derfor er den danske model blevet en del af problemet og ikke af løsningen.

- Når dagpengeunderstøttelsen kun

er 40 procent af lønnen, og dagpengeperioden kun to år, er der ikke tale om flexicurity. Sikkerhedsnettet er væk, men fagbevægelsen forholder sig ikke til det.

- Fagbevægelsen er gået fra at være samfundsforandrende til at være samfundsbevarende, men hvis ikke den er i stand til at definere nye mål, så har den ingen eksistensberettigelse. Vi skal definere en ny strategi, der ikke er partipolitisk, men politisk – gerne i samar-

bejde med græsrodder og studenter- og handicaporganisationer.

- Vi skal *back to basics* og gentænke, hvad det er for et samfund, vi ønsker os, og hvad der er vores kerneydelser. Er det billige forsikringer eller synlighed på arbejdspladsen? De fleste mennesker melder sig jo ikke ind i en fagforening for at få en billig forsikring. En fagforening er jo netop en forening og ikke en butik. Fagforeningerne bør se ud over deres egen niche og forholde

sig til hele samfundet. ... Det hele hænger jo sammen.

Og det er så sandt, som det er sagt.

FOA's kongres er udtryk for en sådan bevægelse tilbage mod det grundlæggende, fremprovokeret af en aggressiv nyliberal strategi fra regeringens, de offentlige arbejdsgiveres og EU's side.

Men i LO og FTF er den ikke engang begyndt.

Drejebogen til lærerlockouten afsløret

Drejebogen til forårets lærerlockout og efterfølgende lovindgreb var skrevet på forhånd af arbejdsgiversiden – Moderniseringsstyrelsen i finansministeriet. Det, som Lærernes Fagforening hele tiden har sagt, afsløres, nu hvor fagbladet Folkeskolen har fået aktindsigt.

Der er tale om rå og utilsløret magtudøvelse i bedste New Public Management-stil fra Finansminister Bjarne Corydons regnedrenge i moderniseringsstyrelsen. Det viser den 60 sider lange drejebog, som blev fulgt fra start til slut af forløbet.

Lige fra arbejdsgiverne lod forhandlingerne bryde sammen og forhindrede en mæglingsskitse i forligsinstitutionen til det lovforslag, de selv havde skrevet på forhånd, og som gjorde op med lærernes arbejdstidsregler.

Lærte svar til pressen udenad

Regeringens ministre og ordførere og Kommunernes Landsforening (KL) benægtede alle dengang, at det var aftalt spil og givet på forhånd.

Drejebogen giver en sjældent dokumentation for, at politikernes svar i medierne er som skuespilleres replikker i et dårligt stykke. Nøje indstuderet efter manuskriptet.

Regeringsordførerne fik tilsendt et omfattende pressemateriale fra embedsmændene, da det den 25. april blev klart, at regeringen havde tænkt sig at stoppe lockouten af lærerne med et lovindgreb.

Materialet indeholder blandt andet 54 spørgsmål og svar, som skulle klæde regeringsordførerne på til at håndtere spørgsmål fra pressen om indgrebet. Man var bange for den omfattende opbakning, som lærernes kamp havde vundet i befolkningen.

Spørgsmål nummer 14 lød for eksempel:

"Har Danmarks Lærerforening været inddraget i udarbejdelsen af lovindgrebet?"

Nyliberale svinestreger

Hvortil ordførerne ifølge manuskriptet kunne svare:

"Der har ikke været behov for inddragelse af Danmarks Lærerforening i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget."

Arbejdsgiverlov

Ud over det omfattende pressemateriale bliver den nye lov også gennemgået for ordførerne. Til sidst i dette materiale er der 12 plancher med titlen

"Lovmodel". Modellen er trykt på Moderniseringsstyrelsens papir. Moderniseringsstyrelsen sikrede sig, at al snak om 'den danske model' med trepartsforhandlinger inden for det offentlige fremover blot er en illusion.

I drejebogens manuskript lød spørgsmål nummer 18, som politikerne skulle lære:

"Hvor længe har regeringen haft lovindgrebet liggende i skuffen?"

"Jeg kan afvise enhver spekulation om, at dette lovforslag er et, der lige lå klar til lejligheden."

Lærerne har hele tiden hævdet, at der lå hemmelige aftaler og en ren arbejdsgiverlov parat.

De bakkes nu op af arbejdsmarkedsforsker og Aalborg-professor Flemming Ibsen, der udtaler, at et sådant kæmpemæssigt lovkompleks tager måneder at skrive. Han kalder materialet en lærebog i, hvordan man gennemfører og forsvaret et lovindgreb.

- Det er helt vildt gennemarbejdet, og det siger noget om, hvor bange og bekymret man har været for mediedækningen og pressen, siger Flemming Ibsen til folkeskolen.dk.

Moderniseringsstyrelsen blev etableret den 31. oktober 2011 og samler finansministeriets arbejde med økonomistyring, overenskomster og ledelse i staten. En offentlig arbejdsgiver, med andre ord..

Under den store demonstration på Christiansborg Slotsplads i foråret blev der med rødt tavlekridt skrevet et nyt navn på Moderniseringsstyrelsens dør: Rationaliseringsstyrelsen.

Som at lade Dracula lede en blodbank

Af Tine Spang Olsen

Fødevareindustrien er verdens største industri, og alle midler tages i brug for at sælge.

Hvorfor er verden ramt af en fedme-epidemi, og hvordan løses problemet? Den gængse forklaring er at pege på den enkeltes vilje til at lægge liv og verner om efter devisen: Vores 'velstand' er problemet. Spis mindre, dyrk mere motion!

I virkelighedens verden kan vi finde forklaringen i en kapitalistisk fødevareproduktion, hvor mad kun fremstilles for at give profit.

Verden er offer for en 'fedme-epidemi' (ifølge Nudansk Ordbog: en situation, hvor mange mennesker smittes af den samme sygdom på kort tid), og den mad der holder os i live dræber os samtidig. Globalt er 'fedmetallet' fordoblet siden 1980.

Gængse udmeldinger lyder: *USA-imperialismen har spredt sin madkultur over hele verden* "Vi lever i en rig verden af overflod, og vi skal lære at holde igen", "Følg kostrådene", "Dyrk mere motion" osv. Vi lever i en stor myte om, at 'det frie valg' styrer kostvanerne.

Verden skal fødes på majs

I 1970'erne skete der en revolution i kostvanerne i USA, hvor de små landbrug blev lagt ned og overtaget af big business. Landbrugsministeriet lancerede kampagnen 'Get big or get out'. Ingen jord måtte ligge brak, og fødevarer skulle produceres i massemålestok. Majs blev USA's hovedafgrøde som foder til dyr og mennesker. Det endte med en overskudsproduktion, der ikke kunne afsættes, og et nyt produkt opstod: fruktoserig majssirup. Et produkt, der fra 1980'erne har erstattet sukker i industrien og puttes i alt.

Bøfferne skabes på majs, pomfritter steges i majsolie, serveres med ketchup på majssirup med en sodavand med majssirup til. Som den førende imperi-

alistiske magt, USA er, er amerikanske kostvaner, produkter og spisemønstre i stor stil blevet dominerende i verden.

Fruktoserig majssirup har store virkninger på organismen; bl.a. omsættes det utrolig let til fedt, og samtidig skaber det en trang til at spise mere. Majssirup er en sukkertsunami i blodet, der øger blodets fedtindhold, ophober fedt i leveren og giver diabetes. Som en særlig specialitet sætter denne form for sukker vores mæthedshormoner ud af kraft, så sulten og trangen aldrig rigtig stilles.

Fra 1984 erstattede Coca Cola og Pepsi sukker med majssirup i deres sodavand. Sodavand er hovedkilden til kalorier i dagens amerikanske mad.

Sandheden om fedme

I gennem kapitalismens historie har der stået en kamp mellem realiteterne og det, industrien ønsker kendt som 'sandheden'. Kendskabet til forskere, der har stået på realiteternes side, er ikke så stort, da denne form for sandhed undertrykkes med mange midler. En række tilfælde demonstrerer, hvordan dette sker.

Ancel Keys, der i 1970'erne stod bag den amerikanske hærsektioner, arbejdede ud fra teorien om, at fedt er skyld i det voldsomme stigning i hjerteproblemer, og han stod for den officielle amerikanske kostteori.

Men én forsker påviste noget andet. I

1972 udgav den britiske forsker John Yudkin sine resultater i bogen "Pure, white and deadly", hvor han anbefalede, at man også så på sukkerets betydning for helbredet. Sukker havde på det tidspunkt kun været på menneskets kostplan i otte generationer.

Sukkerlobbyen sørgede dog for, at Yudkin blev latterliggjort og miskrediteret. Sukker blev frikendt, og 'fedtforklaringen' blev den gængse og for madindustrien meget bekvemme antagelse.

De officielle kostråd blev udformet efter disse retningslinjer. Sukkerindtaget og mængden af de hurtige kulhydrater eksploderede, og folk blev federe og federe.

Hjernen påvirkes

Som mennesker kommer vi til verden med gener, der søger kalorier og gerne sød mad, og instinkter, der sikrer, at vi spiser og lægger på lager til dårlige tider. I dag sørger madindustrien for, at den slags mad er tilgængelig hele tiden og lige ved hånden – altid.

Ved spisning af det, vi opfatter som velsmagende (sukker og fedt), sker der en lystbetonet respons, men lykkefølelsen er kortvarig og skal gentages igen og igen.

De samme kredsløb aktiveres ved afhængighed af narko, spil, sex og tobak. Det er da også sigende, at tobaksindustrien i stor stil flyttede deres investeringer over i fødevareindustrien, da tobak blev delvist trængt tilbage af lovgivningen.

Fænomenet kaldes 'grådighed', men har intet med det at gøre. Det er industrien, der udnytter naturlige instinkter og konstant bombarderer os med mad- og drikketilbud.

Kostråd for industrien

Med kostrådene gjorde den amerikanske regering kun problemerne for be-

folkningens helbred værre. Da man havde besluttet at udstikke kostråd, der skulle højne folkesundheden, indkaldte regeringen en kreds af diætister, og de kom med deres anbefalinger i en rapport. Anbefalinger, der bl.a. pegede på det høje sukkerforbrug. Industrien var i oprør, særligt sukkerlobbyen, og rapporten endte med at blive dysset ned. Som tobaksindustrien afviste man anklagerne mod sukker som falske myter.

I mediedækningen gik pressen simpelthen uden om sukkerspørgsmålet i rapporten. Og industrien erklærede sig velvilligt rede til at arbejde med fedtindholdet i maden.

Et helt nyt marked var skabt: Light- og low fat-markedet, der skaber en kost med endnu mere af det hurtige kulhydrat til erstatning af fedt. Nu kunne man anprise den sukkerholdige mad som sund. 'Sund junkfood' – nu med mere sukker. Ikke ligefrem noget, der gav flere grøntsager og uforarbejdede fødevarer i kosten.

Regeringen og WHO følger sukkerlobbyen

Men fedmeproblemet blev ved med at vokse. Omkring år 2000 pressede sukkerspørgsmålet sig igen på. WHO udsendte en rapport, hvor man anbefalede en begrænsning af sukker. Sukkerlobbyen gik igen amok. The Sugar Association skrev direkte til WHO's generaldirektør, og den amerikanske sundhedsminister blev sendt i byen for at stoppe WHO. Man truede med at tilbageholde USA's bevillinger på 400 millioner dollars. Resultatet var, at WHO trak anbefalingerne tilbage!

Forskning og supersize

Industrien arbejdede flittigt med forskning. Ikke i sundhed, men hvordan salget og profitten kunne øges.

Større portioner blev et af svarene. I løbet af 25 år er størrelsen på en sodavand gået fra 0,2 liter til at kunne købes i 1,8 liters bægre med et indhold på 50 teskefulde sukker!

Samme fænomen gør sig gældende

inden for fastfood-madvarer. Samtidig spiser man mere ude, man spiser på gaden, og man spiser hurtigt.

Forskerne fandt ud af, at folk spiser mere når de tilbydes større størrelser. Menuerne blev opfundet, hvor man påduttet flere retter til næsten de samme penge, og menuer og skrankebetjening giver et hurtigere flow igennem butikken. For hver 15 sekunder, der spares, øges profitten med 1 %.

En anden idé var kombinationssalget. Forret, hovedret, dessert, drikkevarer. Den samlede kaloriemængde steg betragteligt. Er maden først købt og betalt, skal den også spises.

Der blev også forsket i overspisning. Forskerne ville undersøge hos labo-

TEMA: Fødevareindustrien og sundhedspolitikken

ratorierotter, hvad der sker i kroppen, når de blev fede. Men de kunne ikke få rotterne til at overspise på almindeligt rotteføde. Forskningslederen fik den gode ide at fodre rotterne med 'lækker menneskemad' som kager, chips osv.

Allerede dagen efter havde rotterne taget på. Næsten alle spiste konstant og blev federe og federe. Rotter og mennesker ligner hinanden biologisk set, da vi søger føde med høj energi for at overleve.

Fedmeforskeren professor Philip James pegede som en af de første i Storbritannien på fedmetruslen.

I en rapport i 1996 anbefalede han, at staten greb ind i forhold til slikreklamer rettet mod børn. Han modtog et brev fra brancheorganisationen The Food and Drink Federation, der gerne ville have en snak. 14 topchefer fra industrien var dybt foragede. Hvordan kunne der være tale om at begrænse industriens rettigheder på den måde? Børnenes spisevaner var alene forældrenes ansvar!

Rapporten blev skrinlagt og aldrig offentliggjort. Endnu en gang var det fødevareindustrien, der styrede et lands

Professor Simon Capewell: - At sætte fødevareindustrien med ved bordet når sundhedspolitikken skulle laves, var som at lade Dracula lede en blodbank.

sundhedspolitik, med børnene som ofre.

JP Morgan bliver nervøs

Fra omkring 2003 er fedmeepidemien eksploderet, og der er kommet yderligere debat om årsagerne. Det britiske parlaments sundhedsudvalg sætter undersøgelser i gang, og rapporten herfra gør investeringsbanken JP Morgan nervøs for en kommende regulering af fødevareindustrien, bl.a. omkring størrelser.

McDonald's, Pepsi og Cadbury går i offensiven og indkalder formanden for udvalget bag rapporten, David Hinchcliffe, til et møde.

Deres argumentation lyder: *"Ingen mad er giftig – forældrene må tage ansvaret"* og *"Problemet er, at vi ikke dyrker nok motion, vi er en nation af sofakartofler"...* *"Børn er fede, fordi de er dovne."*

Politisk ender det med en anbefaling til industrien om frivilligt at gå væk fra supersize-strategien.

JP Morgan advarer deres kunder om, at rapporten kan få følger i retning af regulering, og opstiller en kalkulation over, hvilke firmaer der kan risikere at miste profit. Det kan være sårbart at tjene sine penge på usunde produkter.

En interessant og banebrydende forskning på samme tid påviser for øvrigt, at børn ikke er fede, fordi de er dovne, men de bliver inaktive, når de er

overvægtige.

Resultaterne blev ignoreret af Sundhedsministeriet, og i 2005 mistede studiet sin bevilling.

Firmaernes ny 'sundheds'-strategi

Med JP Morgan i spidsen lægger industrien an til en tilpasning til befolkningens sundhedskrav. The Food and Drink Association lavede et 'sundhedsmanifest', hvor de lovede mindre portioner og mindre fedt og sukker. F.eks. skabte man en twin-bar til afløsning for maxi-baren. Nu skulle man kunne dele eller gemme. Man lavede store poser med lukkeanordning, angiveligt til deling. Men al erfaring – og forskning – viser, at chips og slik spises, indtil posen er tom, der gemmes ikke.

I USA i 2009 kommer forslaget op om en beskatning på sodavand. Sodavandsproducenterne kæmpede voldsomt imod og brugte fire milliarder dollars på lobbyvirksomhed over for politikerne for at stemme imod sodavandsskatten.

Ønsket om at spise sundere er blevet en kilde til mersalg og profit. Industrien har i høj grad forstået at udnytte ønsket om sund kost. Skandalerne omkring kogalskab, salmonella og den tiltagende fedme har skabt et krav om sund kost. Økologisalget steg, og sundhed som anprisning og ofte falsk reklame blev det nye slagnummer.

Ordet frugt sælger f.eks., måske på en pakke med noget, der indeholder 0,1 % frugtaroma. Plusord bruges kynisk til mersalg. I Storbritannien sælges der, ud af et budget på 54 milliarder pund, for 12 milliarder pund af varer, som bliver regnet for sunde. Men i mange tilfælde indeholder de mere mættet fedt og sukker end almindelig junkfood.

Statslig regulering?

Erfaringer fra de få lande, hvor staten har grebet ind over for industrien, har vist, at regulering kan ændre kostvanerne. I Storbritannien startede debatten om indførelsen af en mærkningsordning, der skulle gøre det muligt for forbrugerne at vælge sundt. Fødevarestyrelsen kiggede på to muligheder:

Mærkning af procent i varen af anbefalet dagligt indtag var den ene mulighed.

Den anden mulighed var 'stoplys-mærkningen', hvor varen er mærket med grønt, orange og rødt inden for fedt, mættet fedt, salt og sukker. Ordningen var rettet mod komplekse fødevarer, altså der hvor indholdet er skjult, som f.eks. færdigretter.

Man lavede en forbrugerundersøgelse og nåede frem til, at stoplys-mærkningen var den, der gav størst klarhed og var foretrukket af forbrugerne. Nogle inden for industrien sagde o.k. til ordningen, men de største og mest magtfulde var imod. Kort tid efter forslaget blev Fødevarestyrelsen frataget ansvaret for fødevaremærkning!

Så skulle forslaget videre til EU. Her stod igen forbrugerne over for fødevareregianterne. Fødevarelobbyen målrettede sin taktik og gik efter parlamentsmedlemmer, der kom fra områder med fødevareindustri, med argumentet, at ordningen vil ramme industrien og man ville miste arbejdspladser. De brugte over en milliard euro på at stoppe forslaget, og det lykkedes.

Britisk sundhedspolitik er skrevet af Unilever

I Storbritannien var den konservative skyggeminister for sundhed under Labour-regeringen, Andrew Langsley, samtidig lønnet af reklamebureauet Profero, bl.a. med Pizza Hut og Pepsi som kunder. Han bad firmaer som Tesco og Unilever om at formulere fedmepolitikken, under mottoet 'Samarbejde frem for regulering'.

Under den ny samlingsregering blev Langsley minister, og formanden for Unilever UK blev formand for sundhedskommissionen.

Som at lade Dracula lede en blodbank

Forskeren Simon Capewell fra University of Liverpool var stærkt uenig i den ny sundhedspolitik. Unilever indbød ham og andre kritikere til et møde. De

blev givet fornemmelsen af, 'at vi sad med ved bordet'. Man lyttede høfligt, men brugte intet konkret fra deres argumentation. Capewell kunne bl.a. påvise, hvordan statslig regulering havde en effekt. Bl.a. en streng regulering af reklamen. Konklusionen, hvad angår sundhedspolitikken, blev, at ansvaret ligger hos individet, hos den enkelte. Staten har ingen omsorgspligt.

Simon Capewell udtaler bl.a.:

"Mad, der gør børn fede og giver dem diabetes, hvor man skjuler livsfarlige mængder af salt eller transfedtsyrer; mad, der gør børn syge eller dræber dem, skulle være tilladt. At sætte fødevareindustrien med ved bordet, når sundhedspolitikken skulle laves, var som at lade Dracula lede en blodbank."

Regeringens ny sundhedspolitik fik navnet 'Folkesundhedsaftalen', og man lagde op til, at industrien skulle komme med frivillige ideer til forbedring af folkesundheden. Målsætningen kom til at lyde:

"Nedskæring af nationens samlede indtag af kalorier med fem milliarder om dagen i 2020"!

Det er et totalt uforpligtende, upræcist, umålbart og derfor virkningsløst mål. Regeringen har heller ikke rigtigt kunne svare på, hvordan målet skal evalueres, men har nu sat penge af til evalueringen.

Den britiske vicesundhedsminister Anne Milton slår politikken fast med ordene:

"Alle vil gerne lade, som om fedme er nogen andres problem. Det helt centrale er at ændre folks adfærd."

Vi genkender argumentationen fra evindelige kampagner om at styrke selvværdet og viljen og bide vores personlige tænder sammen. Argumentationen rammer os, hver gang kapitalismens følger sniger sig ind på os – om det gælder fedme, arbejdsløshed eller alt det andet samfundsskabte, der helst skal ligne noget selvforskyldt.

Artiklen bygger bl.a. på den fremragende udsendelsesrække fra BBC *"Dem der gør os fede"*.

Den europæiske Fødevareautoritet EFSA

At godkende for industrien og berolige befolkningen

En ny rapport fra Corporate Europe Observatory (CEO) påpeger den store repræsentation af industriens folk i EU's kontrolinstitution for fødevarer, EFSA – på dansk 'Den Europæiske Fødevareautoritet'. Hvordan fungerer EFSA i forhold til vores fødevarsikkerhed?

EFSA er den højeste autoritet, når EU's forsamlinger som EU-Kommissionen, EU-parlamentet og ikke mindst medlemslandene skal vejledes om fødevarsikkerhed. EFSA skal angiveligt sikre, at vurderinger af fødevarer sker på et objektivt og videnskabeligt grundlag.

EFSA tager stilling til, hvilke sprøjtegifte, tilsætningsstoffer, farvestoffer, sødemidler osv. der tillades i EU-landene. Spørgsmålet om vurdering og godkendelse af genmodificerede produkter hører også under EFSA.

Kraftig kritik har fulgt EFSA siden dens oprettelse i 2002. Her blev den angiveligt sat i verden for at sikre forbrugerne i EU mod livsfarlige fødevarer, som kød, der gav kogalskab, dioxinskandaler m.m.

EFSA's officielle formål er at garantere, at Europas fødevarer er sikre. Så alle fødevarer solgt og godkendt i EU er nu pr. definition sikre.

Fødevareindustriens indflydelse – der ikke alene sker gennem lobbyisterne, men gennem direkte indflydelse – har fra starten været kritiseret.

EFSA selv benægtede længe, at der skulle være et problem, men anlagde så i 2012 "en ny gennemgribende og uafhængig politik" i et forsøg på at genvinde tilliden.

Der skete store udskiftninger inden for alle områder, men ændrede det noget?

Unhappy Meal

Den nye rapport 'Unhappy Meal' kan fortælle, at det ikke ændrede så meget.

Omkring 60 % af de tilknyttede videnskabelige eksperter i EFSA's panel har stadig direkte eller indirekte forbindelse til fødevareindustrien – den industri,

de skal regulere. Og det er kun efter et konservativt skøn, der bygger på eksperternes egne oplysninger.

Også når man søger ind i ekspertpanelerne, sker vurderingerne udelukkende ud fra ansøgerens eget CV.

TEMA: Fødevareindustrien og sundhedspolitikken

Desuden er EFSA's egen opfattelse af 'uafhængighed' i de konkrete sager sådan, at bare man ikke har direkte interesser i det konkrete produkt eller stof, der vurderes, har ens øvrige forretningsinteresser ingen betydning.

Og selv hvis reglerne følges, er der ingen garanti for neutralitet. Man kan gå fra at have industriinteresser den ene dag til at være 'ren' og neutral den næste. Går man ud af Unilevers bestyrelse om fredagen, er man uafhængig ekspert om mandagen.

GMO, Roundup, rotter og cancer

En af de mere omtalte sager fra EFSA er sagen fra 2012 om rotteforsøg med genmodificeret majs og Roundup. Monsanto søgte om godkendelse til at sælge en ny patenteret majs, NK603, i EU, og franske uafhængige forskere lavede et forsøg, hvor man testede både majsens som foder og sprøjtegiften, der bruges sammen med GMO-majsens.

Man testede ikke kun indholdsstoffet i Roundup, glyphosat, men også følgestoffet, der bruges til at få giften til

at trænge ind planterne. Forskerne lod også rotterne leve længere, end man normalt gør i rotteforsøg. Forsøgets resultat var, at rotterne udviklede mere cancer og døde tidligere. Ikke alene den sprøjtede majs havde denne virkning, men også den genmodificerede majs alene.

Forsøget viste sig at have visse videnskabelige mangler, men var dog af en del højere standard end den type forsøg, EFSA normalt bygger deres vurderinger på. Studiet, der lå til grund for godkendelsen, var gennemført af Monsanto selv. EFSA skulle blot godkende den videnskabelige metode, som det er almindelig kutyme.

EFSA afviste de franske forsøgsresultater, og de afviste også, at forsøgene gav grund til, at stoffet skulle undersøges nærmere. I stedet blev NK603 godkendt til dyrefoder i EU. Ligesom EFSA har godkendt alle andre GMO-produkter, de har fået til godkendelse.

Sagen fik det særlige efterspil, at Monsanto efterfølgende lagde sag an mod EFSA for at have offentliggjort forsøgsrapporten.

EFSA i Danmark

EFSA er også den øverste rådgiver for fødevarsundhed i Danmark. Systemet er bygget op, så EFSA har et dansk 'samarbejdscenter', nemlig DTU Fødevareinstituttet, der står for de danske vurderinger. DTU skriver på deres hjemmeside:

"Den videnskabelige vurdering af risici samt den forskningsbaserede vurdering af overvågningsdata ligger nu hos DTU Fødevareinstituttet, Danmarks tekniske Universitet (DTU)" og "Som nationalt samarbejdscenter fungerer DTU Fødevareinstituttet som bindeled mellem EFSA og danske interessenter."

DTU gennemfører også dansk forskning, men er samtidig en del af EU-opbygningen.

Aspartam – er det farligt?

Et eksempel viser lidt om, hvordan det fungerer.

På Videnskab.dk kan man finde en brevkasse, hvor nysgerrige eller opskræmte danskere kan stille spørgsmål til eksperter. En læser spørger:

"Jeg har fået at vide, at Aspartam er skadeligt og kræftfremkaldende. Er det rigtigt?"

Videnskab.dk nævner først, at Aspartam jo har været udsat for en del kritik, har været anklaget for at være kræftfremkaldende osv. Men nu må vi jo høre videnskaben.

Man henvender sig til seniorforsker Alicja Mortensen fra DTU Fødevarer-institutet, Afdeling for Toksikologi og Risikovurdering. Hun er ud over at

være toksikolog (giftekspert) også formand for ekspertpanelet ANS, der beskæftiger sig med tilsætningsstoffer og næringsstoffer tilsat til fødevarer under Den Europæiske Fødevarer-sikkerhedsautoritet, EFSA.

Alicja Mortensen kan beroligende forklare, at *"Aspartam er godkendt som tilsætningsstof i EU efter at have gennemgået omfattende undersøgelser på både forsøgsdyr og mennesker, der viser, at Aspartam ikke er sundhedsskadeligt for mennesker"*.

For Alicja Mortensen har det ingen betydning, at de videnskabelige EU-udredninger om Aspartam er leveret af firmaet bag stoffet og i øvrigt er 30-40 år gamle. Det er troværdigt under alle omstændigheder, "for de skal jo dokumentere det videnskabeligt", som hun siger. Hun synes også, det ville være

uetisk at ofre så mange uskyldige rotter i nye dyreforsøg!

Hun foretrækker åbenbart forsøg på mennesker.

Med hensyn til Aspartam betød en række uafhængige forskeres kritik, at EU-Kommissionen pålagde EFSA at genvurdere Aspartam og inddrage alle tilgængelige forsøg i vurderingen. Deres rapport kom 31. juli 2013 og frikender pure Aspartam. Det kan tilføjes, at 90 % af de undersøgelser, der er lavet af Aspartam, er betalt af industrien selv.

Og sådan kører EU-systemet videre på et grundlag af benhårde kapitalinteresser blandet op med et absurd teater af tilsyneladende seriøse hensyn til sand og uafhængig videnskab og forbrugerinteresser.

TSO

Insektdræbende GMO-majs får grønt lys af EU-kommissionen

Den 6. november kom den genmodificerede majs, kaldet 1507, for anden gang til behandling i EU-kommissionen. Firmaet Dupont/Pioneer forsøgte at få en godkendelse i 2007, hvor det ikke lykkedes. Majsen dræber bier og andre insekter, men denne gang blev det et ja.. D. 13. december tages den endelige afgørelse af EU's miljøministre.

Nye stoffer og fødevarer til produktion i EU sendes først til risikovurdering i EU's fødevarerautoritet EFSA. EFSA konkluderede i 2005, at den genmodificerede majs var lige så tilforladelig som enhver naturlig majstype.

Ifølge EU's love skal EU-kommissionen derefter foretage en såkaldt risikostyring og risikokommunikation. Den normale praksis er imidlertid, at EFSA's indstilling bare bliver taget til efterretning af kommissionen.

Men sagen med majs 1507 var et af de sjældne tilfælde, hvor dette tilbage i 2007 ikke skete.

Den græske miljø-kommissær Stavros Dimas gik imod godkendelsen. Han kunne henvise til 11 uafhængige forskningsrapporter, der pegede på mulige farer ved den nye afgrøde.

Hvad er majs 1507?

Den genmodificerede majs 1507 har gennem tilførslen af fremmede gener fået to nye egenskaber: Den er resistent i forhold til sprøjtegiften glufosinat, og den producerer selv en gift, som kan dræbe to skadedyr, der optræder på majs – majsboreren og majsrodsbillen.

Men hvad der er giftigt for en majs-

borer, er altså også giftigt for bier, natsværmere og sommerfugle, og de kommer i kontakt med giften gennem planternes pollen.

Forskere fandt også, at majsen havde en utilsigtet og sandsynligvis skadelig virkning på jordbunden.

Der var også andre effekter. Et laboratorieforsøg med vårfluer, der blev fodret med majsbladene, viste en lavere vækstrate

hos insekterne.

EFSA godkender igen

Intens lobbyvirksomhed sendte år senere majs 1507 på en ny tur i EU-systemet, og denne gang måtte EFSA erkende, at majsen har skadevirkninger ud over de tilsigtede.

Men det kunne ikke afholde dem fra at godkende majsen endnu en gang. De tilføjede blot nogle krav omkring dyrkingen. F.eks. skal der omkring GMO-majsen dyrkes en bræmme med almindelig majs i en bredde på 30 m.

Det er en ganske utilstrækkelig sik-

ring. Bier flyver flere kilometer, når de søger nektar og pollen.

Biernes flyveradius er grunden til, at honning ikke i Danmark kan dyrkes som økologisk. Afstandene er simpelt hen for korte til, at man kan garantere, at bierne ikke har besøgt ikke-økologiske blomster.

Næste skridt er nu taget af EU-kommissionen, der denne gang sagde ja.

Den endelige afgørelse tages d. 13. december af EU's miljøministre. Dupont/Pioneer har presset på, for at få majs igennem godkendelsessystemet, selvom det sprøjtemiddel som planten er resistent overfor, er så giftigt, at det udfases fra 2017. Formålet kan være, at speede processen med GMO-godkendelser op og øge presset.

GMO i EU

Dyrkning af GMO er i princippet tilladt i EU, men der skal ansøges om hvert enkelt produkt. Der er nu fire GMO'er, der er tilladt til dyrkning: tre majstyper og en kartoffeltype, der indeholder et antibiotikaresistent gen.

En række fødevarer, der indeholder GMO, er også tilladt i EU-landene, men de skal mærkes. Dog kan vores mad sagtens indeholde spor af GMO, uden at vi ved det, idet det er tilladt for ikke-økologiske fødevarer at indeholde op til 0,9 %, uden at det skal stå på varedeklarationen. Der har også været sager, hvor ulovligt indført GMO er blevet opdaget, også i Danmark.

Kød, æg, pålæg eller andre produkter lavet på dyr, der er opfodret på GMO, skal ikke mærkes.

Der er 48 genmodificerede produkter, der er tilladt i EU til fødevarerproduktion, foder og lignende.

De europæiske husdyr fodres i stor stil med genmodificeret majs og soja fra lande uden for Europa. I Europa dyrkes der GMO i Spanien, Portugal, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, men i langt mindre målestok end i USA, Latinamerika, Afrika og Kina. Rusland har tilladt GMO som et krav for at blive medlem af WTO.

Presset for GMO: WTO

Indbyggerne i de europæiske lande ta-

ger i stort omfang afstand fra GMO. Da GMO buldrede frem i 1990'erne i USA, var modstanden blandt europæerne stor, og EU har sat begrænsninger, der dog er under konstant pres fra EU selv og fra industrien og dens organisationer. Organiseringen imod GMO er stor i en del af EU-landene og er til stede overalt i et eller andet omfang.

De enkelte lande har mulighed for at forbyde det enkelte GMO-produkt, men kun hvis de kan påvise særlige grunde til det. Dette er sket i Østrig, Frankrig,

TEMA: Fødevareindustrien og sundhedspolitikken

Tyskland, Ungarn, Luxembourg, Grækenland, Bulgarien, Svejts og Polen. Siden forsøgsdyrkning af GMO stoppede i Danmark i år, har der ikke været dyrket GMO-afgrøder herhjemme, men vi har ikke et forbud.

Der er et kæmpe pres på Europa fra multinationale firmaer i Europa og USA, trods beroligende udtalelser fra

et firma som Monsanto, om at man aldrig vil presse noget igennem, som befolkningen ikke ønsker.

Kampen føres også omkring forskningen. For nylig erklærede en flere hundrede stor gruppe europæiske forskere, at der ikke var enighed blandt forskere om, at GMO er ufarligt. De var blevet provokeret af de evindelige påstande om fred og ingen fare fra industriens 'videnskabsfolk'.

WTO har ført en sag mod EU og vundet den. GMO kan indføres i EU-landene, der ifølge dommen ikke må forbyde GMO, men den udbredte modstand er en barriere. Også mærkningsreglerne er en torn i øjet på GMO-producenterne, der konstant forsøger at få ændret dem. Og ikke uden virkning.

Procentindholdet af genmodificerede stoffer, der ikke behøver at mærkes på et produkt, er nu steget til 0,9 %. Vi har ikke en fast og stabil barriere mod GMO.

WTO er en murbrækker på verdensplan for GMO. Og frihandelsaftalen mellem EU og USA har uden tvivl åbningen af EU for GMO som et af sine mål.

Bliv medlem af Oktober Støttekreds

Venner og støtter af Kommunistisk Politikks blad og netavis samt KPnetTV og af Oktober-butikkerne i København, Århus og Odense har dannet den landsdækkende Oktober Støttekreds, for at sikre drift og udvikling.

Bliv støttekredsmedlem. Det koster 100,- kr. om året, 150,- kr. for par.

Støttekredsmedlemmer bliver i løbet af året inviteret til spændende arrangementer, udflugter, debattmøder mv.

Hvordan: Send en mail til stottekreds@oktobernet.dk med oplysning om navn – adresse, tlf.nr. (mrk. Oktober Støttekreds) eller brug formularen på kpnet.dk.

Du er medlem, når kontingentbeløbet er indbetalt på Oktobers konto (mrk. Medlem).

Oktobers konto er: Bankkonto - 1551 - 166 34 271 eller Giro 1-663-4271

Koncert med slumstormerorkestret 40 år senere

Ungdomshuset på Dorteavej i København var det helt rigtige sted at lægge første del af det todelte *re-releaseparty* i anledning af Demos' genudgivelse af slumstormerpladen 'Det kan blive bedre kammerat' på CD, LP og diverse anden moderne elektronisk gengivelse. Det er 42 år efter, den først kom ud i 1971.

Slumstormerbevægelsen var i sin tid en stærk kraft i ungdomshusbevægelsen, havde Projekt Hus som en af sine baser og var i øvrigt med til at befri Kvindehuset.

Anden del af markeringen af genudgivelsen finder sted i Folkets Hus i Stengade 50 den 22. november kl. 19 – et sted, slumstormerne også befriede, fulgt af Folkets Park i begyndelsen af 70'erne. Steder, der lever endnu. Og også gratis, selvfølgelig.

Den 7. november var Slumstormerorkestret så på scenen igen – for første gang i næsten 40 år og med et par timer til at øve, før spillestedet blev fyldt og folkekøkkenet åbnedes.

De grående spillefolk fra bandet fik selskab af andre slumstormere og Demos-folk fra dengang. Publikum var en flot blanding af generationerne med fyldig repræsentation af Ungdomshusets egne brugere – og mange, der simpelthen var kommet for at opleve denne revival.

Der skete noget bemærkelsesværdigt, da orkestret gik i gang og spillede fem numre fra den legendariske plade: Alle skrælede med på sangene. Gamle som unge.

Orkestret stod ikke alene med numre som *Uropatruljen*, *Sorte Firkant* eller titelsangen. Det var en fælles koncert.

Og det var en ubetinget succes. Bandet sluttede på toppen og under højlydte krav om ekstranumre, konkret sangen *Al magt til folket*. Den havde de ikke nået at øve – og lod klogelig være med at forsøge.

Slumstormerpladen var et projekt, som udsprang direkte af en kæmpende folkelig bevægelse. Derfor var den omgivet af 'kollektiv anonymitet': Ingen af musikerne eller tekstforfatterne op-

Slumstormerorkestret i Ungdomshuset 7. november 2012: fra venstre Klavs Egelund, Marianne Rasmussen, Kazio Kierpaul og Frans Jacoby.

trådte med navn.

Ved genudgivelsen er anonymiteten ophævet, og fire ud af de oprindelige otte musikere og de to tekstforfattere var med i Ungdomshuset: *Klavs Egelund* og *Kazio Kierpaul*, som skrev musikken til de fleste af sangene, det var sangerinden Marianne Rasmussen og violinisten og altmuligspilleren *Frans Jacoby*.

Re-release Party

Af de øvrige er *Verner Skovborg Hansen* død, og sangeren *Vipse* (Vibeke Isadora) har ikke kunnet opspores. *Søren Ib Jensen*, der sang for på nogle af pladens numre, og *Rene Bo Hansen* var forhindrede i at deltage.

Til gengæld kom sangskriverne *Klaus Riis* og *Michael Erichsen*. De to stod for samtlige tekster på pladen – bortset fra en af Mao Zedong og en anden oversat fra svenske Fria Proteatern.

Godt 40 år senere fungerede musikken endnu. De tre mænd i orkestret er stadig aktive musikere, mens den sclerose-ramte Marianne Rasmussen ukueligt sang videre fra sin rullestol på scenen. Sangene sidder der bare.

Slumstormerpladen var en af de første af Demos' pladeudgivelser, der baneede vejen for et stort opsving af den politiske musik i Danmark. Tove Jensen fra forlaget fik også peget på en central skikkelse i hele denne bølge: produceren *Karsten Sommer*, der ikke kunne være til stede, men fra Nuuk, Grønland sendte sine hilsener til orkestret og deltagerne i begivenheden.

Grafikken på omslaget af pladen var lavet af *Jens Nordsø* (1930-2006) og er gået hen og blevet ikonisk. Det var starten på et samarbejde med slumstormerne, som fortsatte ind i kampen op til folkeafstemningen om EU-medlemskab, der blandt andet gav sig udslag i Demos-LP'en 2. oktober med *EF-gruppen* – slumstormerorkestret og en række andre musikere, indbefattet Poul Dissing på et par numre.

Nordsøs grafik og plakater i kampen mod EEC var et af højdepunkterne både i hans og i tidens politiske kunst.

Slumstormermusikken havde sin særlige rolle i bølgen af politisk musik, som rullede frem i slutningen af 60'erne og begyndelsen af 70'erne. Den var aktionsmusik, en ny generations musik, som kom fra og blev taget med ud på gader og stræder, i de besatte huse og befriede områder.

Musikken gjorde op med de oversatte tekster; det var ikke kopikunst, men

Miniudsalg i Oktober Bogcafé på Vesterfælledvej

Mandag den 9. til fredag den 13. december: 10% på alt i butikken.
13. december afsluttes med julemarked.

Der er mange nyheder på hylderne i Oktober bogcafé i København og der kommer flere de kommende uger:

Havets Helt af Jon Michelet, udkommer i Danmark i november, Havets helt er en gribende, dramatisk og vidtfavnende beretning om krigen på verdenshavene. Med kraft og autoritet, humor og varme, har Jon Michelet skrevet en stor og ramsaltet søfartsroman. Havets helt, Skovmatrosen, er første roman i en serie på tre om krigssejleren Halvor Skramstad. 385 kr.

Jon Michelet: **Min sag**. Om efterretningstjenestens ulovlige overvågning af forfatteren i 70'erne. 230 kr.

Lukas bog af Hans Scherfig. 200 kr.

Snebær af Mette Sørensen. Om kvindelige sabotører i det sidste krigsår 1944. 230 kr.

"Det der er" Arne Würglers nye CD

Faiza Guène:

Sidste omgang på Balto (185,-),

Hvor drømmene vender (195,-),

Kiffe kiffe i morgen (195,-).

Bøger om det hårde liv i de fattige forstæder til Paris. Den hårde forstads-slang og den sorte humor blandet med knivskarp social satire. Samfundskritisk

læsning fra forreste parket med udvisningstrusler og kultursammenstød tilsat humor og kærlighed.

en kæmpende bevægelses erfaringer udtrykt i dens eget sprog, på dansk.

I værket *Dagligliv i Danmark i vor tid* (to bind, 1988) gives denne vurdering af slumstormermusikken og dens betydning:

"Slumstormerne blev en vigtig start også for det nye venstres kulturfremstød. Selvom sangene fra lp-pladen *"Det kan blive bedre kammerat"* aldrig nåede frem til Giro 413 eller Dansktoppen, indledte de imidlertid en ny æra i den folkelige danske sang." (Bind 1, s. 429).

Sangene og musikken gav identitet til en stor aktivistgeneration, der sloges for en anden og bedre verden. Den sprang ud af tiden, dens mennesker, dens problemer: af kampen mod bolig-mangel, miljødelæggelse, politibrutalitet, og mod en lakajregering for USA med en langvarig krig (Vietnam) i baggrunden og på tærsklen til medlemskab

Det kan blive bedre kammerat - men du klarer det ikke alene/CD 100,00 DKK

af EEC, det der blev til EF og senere Den Europæiske Union.

Det var en protest mod udbytning og global undertrykkelse. Og et udtryk for den globale modstand.

Det sidste har været med til at holde sangene og musikken og deres budskab friske frem til i dag.

OKTOBER BOGBUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

Åbningstid:

Man-tirs-tors 14-18

Onsdag og fredag 14-16.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Man-, ons- og fredag

12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

Appel om hjælp til ofrene for supertyfonen Yolanda (Haian)

Vi, International League of Peoples' Struggle, appellerer til alle vores regionale komiteer verden over, vores venner og alle verdens folk om at gennemføre en kampagne for at fremskaffe ressourcer og sikre at de blive bragt ud til de millioner af mennesker, som er ramt af supertyfonen Yolanda (Haian) i 35 provinser i den centrale del af Filippinerne.

Hjælpen er til den umiddelbare nødhjælp og redning og den langsigtede genopbygningshjælp til de ødelagte samfund og familier, især til de fattige arbejdere, bønder, fiskere og sociale mellemklasser, som er ramt af død og skader og hvis hjem, personlige ejendele og livsgrundlag enten er blæst væk af orkanstorme eller skyllet bort af stormbølger fra havet.

Som følge af ødelæggelsen af energi og kommunikationslinjer er der endnu ikke klarhed over det fulde omfang af ødelæggelsen af liv og ejendom. Men der er allerede billeder af de omfattende ødelæggelser taget fra luften af fly og satellitter. Hele lokalsamfund er jævnet med jorden. Tusinder af liv er gået tabt.

Den mest pålidelige private bistands- og genopbygningsorganisation i Filippiner-

ne er BALSAN, som omfatter BAYAN og andre medlemsorganisationer af IPLS sammen med civile og religiøse organisationer, som ved tidligere katastrofer har udført et glimrende stykke humanitært arbejde.

På Filippinerne tager BALSAN initiativ til at vurdere omfanget af ødelæggelser af liv, ejendom og livsgrundlag og til at indsamle og distribuere hjælpen til ofrene. IPLS råder filippinske organisationer og deres venner i ulandet til at overdrage de indsamlede midler til BALSAN.

Det er nødvendigt for de folkelige organisationer at fremskaffe den øjeblikkelige hjælp og redning og til den langsigtede støtte til familier og lokalsamfund, ganske særligt fordi Benigno Aquino-regeringens såkaldte katastrofefonde er blevet misbrugt og stadig misbruges som midler til korrupsionsformål og nepotisme fra lige fra gruppen omkring topbureaukraten Aquino og nedad.

Både Aquino-regimets civile bureaukrati og dets militær udsendte ikke tilstrækkelige advarsler i rimelig tid til folket om de alvorlige farer i forbindelse med orkanvindene fra supertyfonen og flodbølgerne fra havet. De oprettede ikke evakueringscentre. Og de henviste

ikke folk til at flytte til relativt sikrere områder før supertyfonen slog til.

Vi værdsætter de anstrengelser, som udfoldedes af Filippinerne Kommunistiske Parti, Den Ny Folkehær og Filippinerne Demokratiske Front for at mobilisere de lokale revolutionære magtorganer, masseorganisationerne og folkets brede masser for at forberede dem på supertyfonens angreb og for kollektiv aktion for at gennemføre rednings-, nødhjælps- og genopbygningsoperationer.

Vi beundrer også de revolutionære kræfter for at erklære ensidig våbenhvile i alle områder, der er ødelagt af supertyfonen. De viser høj moral og tjener folket, når det er i nød. I skarp kontrast hertil plyndrer bureaukraterne og hærofficerer en stor del af nødhjælpsforsyningerne fra regeringslagre og bruger en anden del deraf til kontrarevolutionær propaganda og psykologisk krigsførelse. De koordinerer skamløst med amerikanske fly og skibe om interventioner under dække af humanitær hjælp.

Int. League of Peoples' Struggle

Prof. Jose Maria Sison

10. november 2013

Kommunistisk Politik Indhold nr. 11 - 2013

*TEMA: Fødevareindustrien og
sundhedspolitikken*

Rødt, blått eller bare gråt s. 3

*KV2013: Hvad er der gang i
s. 4 - 6*

*EU og NATO: Strategi for
Østersøen s. 7*

*GGGI: Ulandsprofit, korrupsion
og atomkraft s.10*

*Folkebevægelsen mod EU
melder sig s. 12*

*Som at lade Dracula lede en
blodbank s. 14*

*Grønt lys til insektdræbende
GMO-majs s. 20*

*Slumstormerorkestret 40 år
senere s. 22*

Verden ifølge Latuff

**Giften der slog
Arafat ihjel**